

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI
TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPITOTTA: VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1936. OKTÓBER—NOVEMBER—DECEMBER
XIX. ÉVFOLYAM, 10-11-12. SZAM

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS A MKCSBK KÖZPONT CIME:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA.

Mr. Gyula Dr. Kiss
712 - 54th, Ave. S.W.
Calgary, Alta.

PRINTED MATTER

A MKCSBK,

A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962, szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönnel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll, 5% pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbarát, tartalékos csendőr bajtársainkból.

*

A BAJTÁRSI LEVÉL, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

KIADJA a MKCSBK Vezetőség. SZERKESZTI a Szerkesztő és Sajtó Bizottság. Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

*

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzádományt a következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

Egy szabadságharcos csendőr naplója 1944-től 1956-ig

A szemerkélő hideg őszi esőt olykor-olykor zuhogó zápor váltotta fel. Az országúton víztócsákban és itt-ott bokáig sárban katonák, civilek, páncélosok, kocsik és lovas szekerek rendezetlen össze-visszaságban igyekeztek az ország belseje felé.

Az országút szélén gyalogos katonák behúzott nyakkal, átázott köpenyben és bakancsban taposták a latyakos sarat. Az út közepén teherautókon, lovas szekereken és nem ritka esetben ökrös, vagy tehén fogatokon felnőttek és gyerekek, asszonyok és öregek, magyarok, németek, ukránok, lengyelek és oroszok, akik inkább az ellenséges német katonákkal igyekeztek nyugat felé, semhogy tovább élvezték volna a Sztalin csinálta szabadságot.

Egy keskeny hídnál, mely alatt egy kis patak csörgedezett, egy honvéd tábornok igyekezett rendet csinálni, de nem sok sikerrel. A tábornok a visszavonuló, leharcolt katonai alakulatok menetét akarta meggyorsítani. A páncélosok dübörgésétől és a nehéz teherkocsik zajától megvadult lovak kétlábra ágaskodtak, a szekerek egymásba akasztkodva elzárták az utat. A bakon ülő kocsik hiába rángatták a lovak gyepeljét jobbra-balra, a lovak a gyakori ostorcsapásoknak se engedelmeskedtek. Szívet fácsaró látvány volt ezt az elcsigázott és

fáradt embertömeget látni. Hová, merre mennek?

Előttük a nagy bizonytalanság és reménytelenség. Hátuk megett az elhagyott otthonok keserű emléke, az ágyúk döreje, a szovjet harcokocsik dübörgése és a pusztulás... — „Istenem, mi lesz velünk?!” —, sóhajtoztak itt is, ott is.

1944. november elején jártunk. Magam egy német katonai teherautó sárhányójára kapaszkodva igyekeztem a máramarosi osztálytól új beosztási helyemre: Budapestre bevonulni. Fáradt voltam és éhes. Napok óta nem aludtam. Járortáskám húzta az oldalamat, bal kezem elgémberedett a sárhányó vasfogantyújának markolásától. Jobb kezemmel pusztára ügyeltem, nehogy leugorjon vállamról a rázós úton. A kötelességtudat erőt adott, mert éreztem, hogy a háború döntő szakaszába lépett és várt ismeretlen új beosztásom.

(A szerző: vitéz Szendi József őrm. akkor még nem tudta, hogy a kárpátaljai csendőr rohamtanfolyam kiváló eredménnyel való elvégzése miatt vezényelték rádióon kitüntetett különleges beosztásba. A szerk. megjegyzése.)

A háború már széles kiterjedésében az Alföldön dúlt, senki se tudta, hogy mit hoz a holnap. Leharcolt, fáradt magyar és német katonák hevenyészett lövész gödröket ástak Budapest előteré-

ben. A szovjet hadsereg pedig erőteljes iramban igyekezett teret nyerni Budapest irányába. A cél világos volt! Budapest elfoglalása! A magyar csapatok gígaszi küzdelemben lassították ezt az előretörést, de a túlerővel szemben képtelenek voltak megbirkózni, napról-napra fogatkozva a súlyos veszteségek következtében, lépésről lépésre vonultak vissza.

Új beosztásomnak nem tudtam sokáig örülni, a levegőben terjengett hazánk végveszélyének tudata. Puskámat géppisztolyra cserélték ki és heteken át gyakorlatoztunk a Vérmezőn. Századunk csupa fiatal, rámenős, rohamtanfolyamot végzett őrmesterekből és szakaszvezetőkől állt. Tisztjeink hasonlóak voltak, parancsnokunk épp akkor lépett elő fhdgy-ból századossá.

Decemberben már bevetésre kerülünk s mindig veszélyes helyeken. Egyik éjjel a Csepel szigeten tisztítottunk meg egy községet a betört oroszoktól. A helyséharc a vérünkben volt. De résztvettünk éjjeli harcokban Kispesten, Rákospalotán, sőt a sötét városmajori parkban is.

Aztán megszilárdult a pesti hídfő, de a szovjet állandóan ágyúzta az ostromlott fővárost. Éjjel-nappal riadók, légitámadások közt folyt az életünk és így virradt ránk 1944 Karácsonya. A meggyötört lakosság és mi is készültünk a szeretet ünnepére. A szovjet hadsereg kihasználta ezt és meglepetésszerű hatalmas támadással áttörte a magyar-német frontot a Velencei tónál. A szovjet erők északra törtek és késő estére elvágták az utolsó útvonalat is, mely Budapestet összekötötte Nyugatmagyaror-

sággal. Ezzel megszűnt az utolsó földi utánpótlási lehetőség is Budapest magyar-német védői számára.

Én is ottmaradtam Budapesten. 52 napig éjjel és nappal szünet nélkül dörögtek a fegyverek. A védők helyzete napról-napra rosszabbodott, míg 1945. február 12-én hajnalban a védők egyrésze kitört, a többiek pedig délelőtt 11 óra körül beszüntették az ellenállást a két utolsó támaszponton: a Királyi Várban és a citadellán.

Ezt megelőzően 1945. január 23-án én súlyosan megsebesültem és sebesültem estem szovjet fogságba február 12-én délelőtt.

Pest eleste után a megmaradt védők serege Budán rendezkedett be védelemre. A mi szakaszra leolvadt egységünk Dr. K. B. szds úr parancsnoksága alatt a budai vár bástyasétányán, a Hadimúzeumtól északra lévő falnál foglalt el védőállást. Homokzsákokból kiváló mellvédeket építettünk, oda magyar és német „villám” géppuskákat állítottunk. Kiváló védőállásunk felé az ellenség sohasem támadott, de mi ragyogóan tudtuk tűz alatt tartani a vár északi részénél fekvő és belátható területet.

1945. január 23-án reggel parancsnokom felderítő járőrbe küldött ki Monori Ferenc őrm. járőrparancsnokkal együtt a Széna tér irányába azt megállapítani, hogy meddig nyert tért az ellenség védővonalunk előtt. Csikorgó hidegben indultunk és ereszkedtünk le a várból a kihalt, néma házsorok közé. A távolból állandó géppuska és géppisztoly ropogást halottunk s a szovjet tüzérség néhez gránátjai félpercenként csapódtak be a Királyi vár területén. Az Attila utcán

simán elértük a Vérmező északi csücskét. Onnan már óvatosan szökélve és lestartva haladtunk a Széna tér felé. Váratlanul az ismert füttyülést hallottuk és azonnal hasravágtuk magunkat, de ez sem segített! Egy szovjet nehézakna vágódott be előttünk és a légnyomás a falhoz vágott. Keserű pillanatok teltek el és éreztem, hogy szilánkok értek. Köpenyemet több helyen átütötték a szilánkok és több sebből véreztem. Nem törődtem a vérző sebeimmel és azonnal Monori őrm. felé néztem. Monori bajtársam mozdulatlanul feküdt a járdán a házfal alatt. Odarohantam hozzá, hanyat fordítottam, nevét kiáltottam és örömmel láttam, hogy él! Próbáltam lábraállítani, de nem sikerült. Monori őrm. járőrparancsnok szintén több sebből vérezett, a lábait vágatták át az aknaszilánkok. Súlyosan sebesült bajtársamat vállamra vettem s nem törődve magam sebeivel elindultam vissza a várba. Órákig tartott ez az út és sokszor úgy éreztem, hogy összeesem és nem bírom tovább. Minden erőmet összeszedve, hogy Monori életét megmentsem és magam is orvosi segélyben részesülhessek, végre felértem a bástyasétányra és bevonultam körletünkbe. Parancsnokom azonnal sebesült vívőket hívott és bevittek a vár egyik kötözőhelyére, onnan pedig továbbszállítottak a sziklakápolnában elhelyezett táborig kórházba. Sohasem felejttem el ezt az utat, amit sebesült bajtársammal a vállamon, ellenséges akna és géppuska tűzben tettem meg. Miután Monorit biztonságba helyeztem, gondoltam csak magam sebesülésére.

Igy estünk fogságba sebesülésünkben a gyógyulóban. A szovjet katonák mindegyünket elszedték és csak a rajtunk lévő

A Sydneyi (N. S. W.) Ausztrália Szabadságharcos és hősi emlékmű. A bronztábla felett a MKCSBK koszorúja látható.

ruházat maradt meg. Egy tolmács útján mindent ígértek, élelmet, gyógykezelést, főleg azt, hogy néhány nap múlva mehetünk haza lakóhelyünkre. Néhány nap elteltével azonban láttam, hogy mindez csak propaganda, eszük ágába se jut hazajárni bennünket. A gyógyult sebesülteket kezdték elszállítani, de nem ha-

za, hanem fogságba a messzi Szovjet-unióba. Elhatároztam, hogy én nem megyek Szibériába. Ideges állapotban múltak a napok, míg sikerült jóindulatú budai nőismerőseimtől polgári ruhát szerezni és egy alkalmas időben megszöktem a fogolytáborból, ahová a tábori kórházból szállítottak át. Néhány napi pihenés után civilbe öltözve gyalogmenetben sikerült hazajutni szülőfalumba. Idegeimet szinte felőrölte ez az út, az állandó igazoltatások, zaklatások közben sokszor úgy éreztem, nincs menekvés!

Istenem, milyen boldog érzés volt anynyi sok szenvedés, éhezés, nélkülözés és izgalom után végre szerettem közt álomra hunyni szemeimet!

A lakosság még a háború nyomasztó hatása alatt élt, mindenből kifosztva, félelemtől rettegve ment robotba napmint nap a szovjet katonaság számára. Ezek minden reggel vitték a lakosságot, öregeket, nőket lövészárkot ásni és hidat építeni, vagy löszert hordani. Amit a német hadsereg meghagyott a lakoságnak, azt az utolsó cseppig elvitte az orosz és ráadásul az emberek ezreit szedte össze és deportálták Szibériába.

Lassan-lassan a szovjet szuronyokra támaszkodó új rendszer is kezdett erősödni, ami rámnézve új veszélyeket és új megpróbáltatásokat rejtegetett.

Mielőtt rátérnék arra a sok szenvedéssel, megpróbáltatással és megaláztatással teli útra, melyen végig kellett menjek, álljunk meg egy pillanatra és vizsgáljuk meg, hogy mik voltak azok az okok és tényezők, melyek oly elszántan és engesztelhetetlenül az első pillanattól kezdve szembeállítottak a rendszerrel?

Most 20 év után sokkal határozottab-

ban tudom kifejezni azokat, mint akkor a kezdődő időszakban.

A rendszerrel való szembenállásom legfőbb tényezője kétségen kívül a törhetetlen hazaszeretet és a nemzethez való hűség és ragaszkodásom volt. A „Hazáért mindhalálig!” — jelszó volt az a magasztos cél, melynek érdekében hajlandó és képes voltam a legnagyobb áldozatokat, a kínzásokat és a börtönt is elviselni. A hazaszeretet volt az, melyet minden egyéni érdek előtt a nemzet érdekeit tartottam szemem előtt.

A másik fontos tényező, ami közre játszott az, hogy a szovjet szuronyok árnyékában a nemzet söpredéke egyik napról a másikra az ezeréves nemzet minden hagyományát, történelmét, kultúráját a sárba naposta és Sztálint, Lenint és Marxot ültette a nemzet nagyjainak helyére. Amikor „minden a mienk” jelszó alatt a börtöntöltelékek, zsebmeteszők, a vásári tüzkőárusokból álló banditák a szovjet katonasággal karöltve végigra-bolták az egész országot, gyilkolták a nemzet legjobbjait a falusi napszámos-tól kezdve a miniszterelnökig. Amikor a műveletlen, még elemi iskolát sem végzett volt gazdasági cselédproletárok, cigányok és hasonlóak kerültek be a legmagasabb államvezetésbe és bosszúból volt kenyéradójukat kiforgatták minde-nükből. Amikor a magyar anyák és leányok ezreit gyalázta meg a durva, minden emberi formájából kivetkőzött szovjet katona.

1945. március 5-én történt hazaérkezésemet ez a söpredék nem nézte jó szemmel, de akkor még sokat ártani nem tudtak, mert minden hatalom a szovjet megszállók kezében volt és magyar ful-

A Torontói SZABADSÁGHARCOS EM-LÉKMŰ a város által adományozott „Budapest 1956” parkban. Koszorúk és csokrok százai borítják a talpazatot, közülük a MKCSBK hatalmas koszorúja is. (Az emlékmű modern alkotás, kitörő vulkánt és lángokat jelképez.)

lajtárjaik sem tudták, hogy meddig maradnak az oroszok kegyeiben. Így telt el néhány hét, mikor is május havában az egyik reggel felszólítást kaptam, hogy jelenjek meg egy különleges igazoló bizottság előtt.

Ez az igazoló bizottság utasított, hogy utazzak utolsó szolgálati helyemre, Máramarosszigetre igazoló okmányok beszerzése céljából.

Ezzel kezdődött valójában évekig húzódozó kálváriám. A felszólításnak eleget téve útbaindultam Máramarosszigetre a kért igazoló okmányok beszerzésére, de útközben a román ÁVH elfogott, ugyanis ezen a magyar területen újból a románok voltak az urak. Elfogatásom utáni reggelen a máramarosszigeti román ÁVH fogdájában, a kínzó szobában voltam, hol a román ÁVH vezetője és helyettese és még több ÁVH-ás kéjelegve néztek rám.

(A szerző szenvedései itt kezdődtek. Leírja kínzásait, más magyar foglyok keserű sorsát, hogyan dobták ki a legjobb magyarokat a román ÁVH-sok az épület emeletéről a biztos halálba. Majd Nagyváradra vitték legtöbbjüket s ott több ezer főnyi internálótábor életéről ad beszámolót. Csodaként emlegeti, hogy felesége segítségére sietett és utolsó kárpátaljai szolgálati helyén a megmaradt községi előjárósági személyektől és a lakosságtól felesége megkapta a szükséges igazoló papírokat, hogy Szendi őrm segítségével volt, ügyes-bajos dolgait elintézte, a lakossággal jól bánt, mint magyar csendőr. A román ÁVH azonban ezeket az igazoló papírokat nem vette figyelembe és szabadságát nem adták vissza.)

A nagyváradai internáló táborból Foksaniba, szovjet hadifogságba akarták szállítani a foglyokat. Szendi őrm mi-helyt ezekről a tervekről tudomást szerzett, de még előbb is, állandóan a szökésen gondolkodott. A legapróbb részletekig kigondolta a szökés végrehajtását és egy alkalmas időben egy barátjával sikeresen átugrott a szöges drótkerítésen. Erdőkben, fűzesekben bújdosva érték el

a magyar határt és csak éjszaka meneltelve eljutottak falujáig és családjukhoz. A rámenős rohamista csendőr itt bebizonyítja, hogy a „segíts magadon, Isten is megsegít” elv érvényes még a szovjet megszállás és magyar söpredék támogatói ellenére is.

Az igazoló papírok mítsem segítenek. Szendi őrm élete csupa megalázás, tortúra és reménytelenség. A jobbérzésű magyar munkaadók azonban megbízható embert óhajtanak bizalmi állásokba, így a Hangya szövetkezetbe, vagy az útépítő vállalat raktárosának veszik fel. Az új kommunista urak azonban nem hagynak neki békét, állandóan zaklatják, végül elfogják, a Buda déli internálótáborba szállítják, hol igazoló papirjai ellenére 8 havi börtönre ítélik. Szabadulása után tovább folytatódik az előbbi zaklatás, aminek végül is az 1956-os nemzeti felkelés vet véget. Szendi őrm bajtársunk sorsa ugyanaz, mint az előbbi számainkban leírt csendőrtörténetek, így részleteiben nem hozzuk. Viszon örömmel nyugtázzuk a hírt, hogy Szendi bajtársunk írását egy kaliforniai magazin megvette és a keserű 10 év történetét egy előkelő amerikai folyóirat a közeljövőben szösz szerint közli!

Az 1956. okt. 23-i nagy nemzeti felkelés Szendi őrm bajtársunkat családjával együtt egy vidéki kis városban éri. Azonnal a felkelők közé lép és résztvesz a nemzeti felkelők munkájában.)

Jöttek a tüntetők! A vidékről teherautóval, a tanyákról gyalogosan és hosszú sorokban vonultak végig a városon. Útközben letépték a vörös zászlókat és összetörték a vörös csillagokat. „Éljen a forradalom!” — kiáltotta a nép! Éljen a független, szabad Magyarország! Harso-

gott a Kossuh szobor körül. Le a kommunistákkal, ki az oroszokkal! Zúgott a tömeg megállás nélkül. És 11 év után először harsogott fel az égbe a nemzeti fohász: — „Isten áld meg a magyart!” ...

A határőrség katonái letépték a kommunista jelvényeiket és piros-fehészöld színű kokárdákat tűztek helyére. Az emberek sírva ölelték, csókolták egymást. Végre annyi szenvedés és megaláztatás után szabadok vagyunk!

A magyar határőrség helyén maradt, amire bizony nagy szükség volt, mert a határmentén cseh oldalán friss cseh hadosztályokat vonultattak fel és helyeztek készenlétebe a magyar felkelés letörésére. Füzérkomlós községbe tüzéséggel be is lőttek, ahol három ház esett áldozatul a cseh orvtámadásnak.

1966. nov. 4-én este a gyertyák ezrei égnek a Torontói SZABADSÁGHARCOS EMLÉKMŰ körül és emlékeztetnek a 10 évvel ezelőtti tragikus napra, mikor is a szovjet vérbe taposta hősi ifjúságunk kivívott győzelmét a kommunizmus felett.

Mindenki boldog volt, mindenki tervezte már az új élet kiépítését! ...

November hatodikán templombakészülődéskor ért a hír mindannyiunkat, hogy a szovjet csapatok nov. 4-én hajnalban megtámadták Budapestet, szörnyű harcok folynak és vérbefojtották a szabadságharc eredményeit. A templomban a himnusz hangjai tompán hangzottak és a tömeg sírt, gyászolt, pedig még nem tudtuk, mi történt ...

A szabadságharcos diákok a hegyekbe vonultak. Nemsokára megérkezett 2 szovjet tank, ezek a csehszlovák határig futottak, majd megérkeztek a gyalogos szovjet csapatok is. Mostmár a letűnt és elbűjt kommunisták is előmerészkedtek.

Leverték a nemzeti felkelést! Tudtam és éreztem, hogy ez nekem az életembe kerül, ezért feleségemmel együtt elhatároztuk, hogy egy percig sem maradhatunk. A legszükségesebbeket összecsomagoltuk, gyermekeinkkel együtt vonatra ültünk és kecskeméti rokonokhoz utaztunk. Ott elhatároztuk, hogy átke-lünk Jugoszláviába és onnan megpróbálunk nyugatra jutni.

... A határra utaztunk vonaton és este 9 óra körül elindultunk gyalogosan a határ felé. A jugoszláv-magyar határ 3 km-re volt a községtől. A határutakon és szántóföldeken mentünk pontosan követve az útbaigazításokat. Állandó rakétázások és lövöldözések közt haladtunk egymás kezét fogva. Minden világító rakéta kilövése után nappali fénybe borult a környék. Ilyenkor hasra-vágódtunk és nem mozdultunk. Végre elértük a határt, amit az elhagyott üres őrtornyok mutattak. Itt a kisebbik gyermekünk elaludt, ettől kezdve a gyere-

ket hol én, hol a feleségem vittük felváltva a hátunkon reggel 5 óráig. Sárba, vízbe, és hóba gázoltunk. Teljesen kimerülve egy kis tanyához értünk. Bekopogtattam az ablakon, egy női hang válaszolt magyarul, hogy kik vagyunk? Mikor megmondtam, hogy magyar menekültek vagyunk azonnal kinyílt az ajtó. Az asszony tört magyarsággal biztosított bennünket, hogy jugoszláv területre értünk, ne féljünk! Megvetett egy ágat, kért, hogy fekdjünk le. A kisebbik gyereket a kemence padkájára fektette le. Ébredésünkkor átkisért a szomszéd tanyára, hol magyarok laktak. E derék jó emberek megreggeliztettek bennünket, majd a férfi bekisért a legközelebbi rendőrségre, ahonnan még aznap a törökkanizsai ideiglenes menekülttáborba kerülünk.

... Innen a neresnicei táborba szállítottak, majd jelentkeztünk franciaországi kivándorlásra, mert más lehetőség nem volt. A jugoszláviai tartózkodásunkhoz azt szeretném hozzáfűzni, hogy Törökkanizsa kivételével mindenütt-rosszul és durván bántak velünk és nem szabadságharcosokként kezeltek, hanem mint fasisztákat... Ezt állandóan hangoztatták előttünk.

1958-ig éltünk Franciaországban, hol végre a párizsi amerikai követségen megkaptuk amerikai beutazási vizumainkat.

1958. október 30-án érkeztünk New York kikötőjébe, hogy oly sok keserv után végre a szabadság hazájában biztos és nyugodt talajra léphessünk.

A magyar szabadságharc elveszett, de a szabadságharcos csendőr álma átménetileg valórávált! ...

1966. október 23.

vitéz Szendi József őrm

Mindszenty József hercegprímás mártíromságának való hódolás

1966. okt. 30-án Buenos-Aires (Argentina) magyarsága a jezsuiták San Salvador kollégiumában a szovjet, cseh és szerb kommunista imperializmus és kolonializmus rabigájába hajtott többi, számkivetett nép képviselőivel együtt összejött, hogy a jelenkor halhatatlan mártírja: Mindszenty József hercegprímás fennkölt mártíromságának hódoljon.

Az ezeresztendős keresztény magyarország bíboros hercegprímását: Mindszenty Józsefet 10 évvel ezelőtt a bukásban is dicsőséges magyar felkelés a kommunista börtönökben töltött 8 évi raboskodás után kiszabadította. A bíboros szabadsága magyar nemzetével együtt a nyugati demokráciák tehetetlensége folytán csak pár napig tartott, mert egy nép szabadságharcát az Egyesült Nemzetek állapotmárában lefektetett minden beavatkozási elv és önrendelkezési jog megsűfolásával szovjet tankcsordák a világ szemeláttára vérbefojthatták. A bíboros azóta a budapesti amerikai követség önkéntes foglya.

A mártír bíboros, aki az istentelen bolsevizmus elleni küzdelemben hitéért, a kereszténységért, hazájáért, sőt az egész világ erkölcsi tekintélyének megóvásáért minden áldozatot vállalt és vállal, minden földi hatalmasságtól elhagyatva az ateista bolsevizmus elleni küzdelemben egymagára maradt.

A buenos airesi nagyszerű ünnepséget Nagyiványi Ödön szds bajtársunk rendezte és ő töltötte be a bemondó sze-

Tisztelgünk Magyarországon ELSŐ ZASZLÓS URAT: Mindszenty József bíboros hercegprímás élő mártíromsága előtt!

repét is az egyes műsorszámok közt. (Mint történelmi ítélettragédiát jegezzük meg, hogy az első Pallavicini örgróf, ki megölte Martinuzzi György bíboros hercegprímást 1551-ben, annak kései Pallavicini örgróf leszármazottja szabadította ki egységével Mindszenty bíborost a börtönből. 1946-ban nevét megváltoztatta, Pálincás örnagyot a kommunista bíróság 1957-ben halálra ítélte és kivégeztette.)

A Kanadai Szabadságlégió hírei

(Megjelent a nyugati magyar nemzetisajtóban 1956. novemberében.)

A magyarországi felkelés első napjaiban mind Kanadában, mind szerte a világon tömegtüntetések voltak a Szovjetunió terrorja ellen s ahol magyarok élnek, ezekkel egyidőben valami belső rugallatra önkéntes légiók születtek a Haza megsegítésére és megmentésére.

Torontóban október 27-én alakult meg a „Legion for Freedom” szervezőbizottsága, mely azonnal megkezdte a munkát és tárgyalásokat folytatott a kanadai illetékes szervekkel a légió azonnali alkalmazása érdekében.

Néhány nap alatt sokszáz önkéntes jelentkezett, sokan még fegyvereket is hoztak magukkal, sok vidéki munkáját feladta és Torontóba jött, hogy készen álljon az indulásra. Feltűnő volt az azonnali cselekvés fontosságának hangoztatása a nem magyarok körében. A légió 54%-ban „külföldi” volt. Ezek közül minden elismerést megérdemelt a toronói egyetem hallgatóinak tömegjelentkezése a budapesti egyetemisták iránti szimpátia megnyilatkozásképpen, ezek közül is az eszt hallgatók kiemelkedő testvéri magatartása.

De igen érdekes a szabadságlégió a statisztika tükrében. A sokszáz jelentkező közül, kik az ívet kitöltötték, 5 nő, köztük 3 kanadai vöröskeresztes nővér. Vizsgálva a katonai múltat, 24 volt tisz, 18 htts, 15 tisztes és 30 honvéd jelentkezett, a többi még nem teljesített katonai szolgálatot. A fentiek közt szerepel 7 volt csendőrtiszt, 6 csendőr htts és 1

rendőr. Magyar részről a legmagasabb rendfokozat alezredes (cső), jelentkezett 2 volt vezérkari tiszt, 8 százados, 5 főhadnagy, 2 hadnagy, 2 zászlós és 4 hadapród, 1 alhadnagy, 2 főtörm, 2 törm, 15 őrmester, 8 szakaszvezető, 5 tizedes, 2 őrzővezető. A jelentkezők zöme gyalogos, de képviselő akad minden fegyvernemből: repülő, páncélgránátos, ejtőernyős is stb. A különleges katonai képzettséget vizsgálva van hegyi csapatbeli, partizán-elhárító, harcokszervező, hajdani szabadságharcos, önkéntes finnországi szabadságharcos gárdista stb.

Örömmel tölti el a szemlélőt a nem magyarok statisztikája is. A toborzó ívet 54%-ban kanadaiak írták alá a toborzó irodában, 10%-ban angolok, 5%-ban lengyelek és németek, a többi megoszlik sorrendben skótok, esztek, írek, amerikai indiánok, svédek, svájciak, ukránok, norvégok, szlovákok, csehek, albánok, mexikóiak és pakisztániak közt. A nem magyarok közt a legmagasabb elért rendfokozatot egy angol őrnagy viseli, 3 százados, 4 „Anders” hadseregbeli lengyel főhadnagy, 3 hadnagy szerepel közöttük. A „külföldi” tiszthelyettesek közül igen sok a kanadai repülő őrmester, de van páncélos, ejtőernyős, sőt haditengerész is!

A „Legion for Freedom” a Kanadai Magyarok Szövetségének égisze és ellenőrzése alatt született és nem a KMSZ-en múlt, hogy azonnali alkalmazására nem kerülhetett sor. Kanada a világ első tör-

vénytisztelő országa, mely ilyen támogatást csak az Egyesült Nemzetek döntése után adhat. Mégha akadt volna is oly magántársaság, mely viselte volna a milliókra rúgó költségeket (felszerelés, utazás, ellátás, hátramaradókról való gondoskodás, fegyverzet, utánpótlás, egészségügyi ellátás stb), a szabadságukat féltő Magyarországtól Nyugatra fekvő országok fegyveresen törték volna le a nyugati önkéntesek özönlését. Sajnos, erre példa is akadt! Biztos híreink szerint a MHBK, MKCSBK és HM fegyveres egységeit részben feltartóztatta és internálta az osztrák határőrség. Jónéhánynak sikerült ennek ellenére a Dunántúlra bejutni és a felkelőkhöz csatlakozni. Egyesek elérték Budapestet is! Azonban a nyugati szabadságharcosokat is magával sodorta az időközben megindult menekültáradat és a felkelés levereése.

Budapestről több helyi szabadságharcost azzal küldtek ki a Dunántúlra, hogy keressék a kapcsolatot a nyugati szabadságharcosokkal, kik a rádióhírek szerint útban vannak hazafelé.

A magyar szabadságharcnak nincs vége még. Érzésünk szerint csak ezután kezdődik igazán, az elkerülhetetlen nagy világméretű közösen. Nem tudni még, hogy mit hoz a jövő és hogy dönt az Egyesült Nemzetek szervezete. De érezzük, hogy a légiósok alkalmazásra kerülhetnek még, mint az UNO rendőrerők tagjai, de sor kerülhet még mindenkire Hazánk végső felszabadítása idején.

A Kanadai Szabadságlégió megalakult és „lábhöz tett fegyverrel vár”. A légió parancsnoksága szoros kapcsolatot tart az illetékes szervekkel és senki se ma-

rad ki a jelentkezők közül, ha az idő elérkezik. Tudjuk, nehéz kívánni ezt egy igazi harcosnak, ki tehetetlenül kénytelen szemlélni szülőhazája pusztulását a nyugati közömbösség mellett. Azonban ne felejtjük: a türelmetlenség és tehetetlenség keserűsége mellett lassan, de biztosan örül az idő kerekére, mely elhozza Magyarországot felszabadulását.

Együtt indul majd a kanadai önkéntes szabadságharcos és az újkanadás nemzetőr. A kis helyi patakok százezres folyammá fognak felduzzadni az országhatáron és életet visznek egy temetővé vált magárahagyott ország földjére.

Szabadságharcosok! Addig is türelem! Mindenkit hívunk! Meghajtjuk a Légió zászlaját hős nemzetünk otthoni helytállása előtt és üzenjük haza a küzdők seregének: — „Nem rajtunk múlik, hogy nem lehetünk veletek!” —

Toronto, 1956. november 27.

A szabadságlégió toborzóbizottsága
nevében: y... y... százados

*

(A kanadai Szabadságlégió az egész országban becslés szerint 5.000 főt tett ki. Csak 46%-ban volt magyar, 54%-ban kanadai, vagy más Kanadában élő nemzetiségű jelentkezett. 3 kanadai miniszter személyesen utazott a magyar határra és saját szemükkal látták az eseményeket. Kanada hozta elsőnek a magyar menekülteket államköltségen, összesen 38.000-t. A légió parancsnoka egy magyar tábormok volt, toborzóbizottságja közt egy cső szds is szerepelt. A Kanadai Magyarok Szövetsége mindent elkövetett, hogy segítsen. Az első \$40.000 értékű gyógyszer és vérszállítmányt egy RCAF repülőgépen a kanadai kormány küldte Budapestre. A szerkesztő.)

Kedves Kritikusaink és Kritizálóink, Bajtársak!

Úgy érezzük, hogy nem csupán a Bajtársi Levél ért mást a „kritikusok” és mást a „kritizáló” alatt. De nekünk több több okunk is van erre a megkülönböztetésre.

A „kritikusok” rámutatnak a hibákra, de mindjárt tanácsot is adnak, hogyan kellene a hibákat elkerülni, vagy kijavítani. De észreveszik a jót is. A jóakaratot is. E téren is igyekeznek jó tanácsokkal szolgálni és buzdítanak. Ezek előtt le a kalappal! Tanulunk tőlük.

De nem így áll a bál, akiket mi „kritizáló”-nak tisztelünk. Tőlük ered az a megállapítás, hogy a B. L. nivótlan, tartalmatlan. — Ezek csak a hibákra vadásznak. Mentül többet találnak, antul boldogabbak. Képesek a hibákról oldalakat írni anélkül, hogy meg is magyaráznák, tényleg mi a bibi. — Köszönjük, de így nem leszünk okosabbak. A kalap lentmarad.

Ami bennünket illet, mi is nagyon jól tudjuk, hogy a B. L. nyomába sem jöhet a régi Csendőrségi lapoknak. — A B. L. szerkesztőségébe nincsenek Pinczés Zoltánok, Mohácsy Lajosok, sem hivatásos újságírók, sem magyar nyelvtanárok. Nincsenek tudósítóink, fizetett munkatársaink stb. Csupán egy szerény, de lelkes kis amatőr, vagy ha úgy jobban tesszük, laikus szerkesztő bizottságunk van. — A B. L. szerkesztését és kiadását abban a meggyőződésben vállaltuk el, hogy ez bajtársi szolgálat, a B. L. pedig az egyetlen összekötő kapocs közöttünk. —

Azt hittük, hogy a viszonyok ismeretében senki sem fog tőlünk újságírói, vagy irodalmi mesterművet elvárni, hanem elfogadják a B. L.-t olyannak, amilyen.

Most pedig felkérjük az igen tisztelt kritizálóinkat, írják meg őszintén, tényleg annyira szegyenletesen nivótlannak és tartalmatlannak tartják a B. L.-t, hogy annak nem volna szabad tovább megjelenie. Szüntessük be? (T. i. ilyen vélemény is akad.)

Ha pedig mégsem találják ennyire kivetnivalónak, akkor arra kérjük őket, hogy az eddigi hibakeresésre és bírálásra fordított idejüket rászánva, segítsenek a nivót emelni és küldjenek nekünk nivósabb cikkeket. Higgyék el, hogy az ilyen cikkeknek mi örülnénk a legjobban és nem hallgatnánk el, hogy kiknek köszönhetjük a magasabb nivót.

A világ nagy. Az élet zajlik. Minden nap történik valami nemcsak a nagy politikában, hanem más téren is, ami bennünket, csöket közelebből is érdekelne. De hogy szerezzünk róluk tudomást, ha azokat senki sem közli velünk? Hogy emlékezzünk meg egy ausztráliai, vagy németországi bajtársunk örömről, vagy bánatáról, ha nem tudunk róla?

Ezen a téren tudnának a világon szétosztott bajtársak a legeredményesebben közreműködni. Pl. ha nem is kész cikket küldenének, hanem egyszerűen híreket közölnének velünk olyan eseményekről, amik a legtágabb értelemben is érdekelhetnének mindannyiunkat. Ha a bajtár-

sak vállalják ezt az igazán nem nagy munkát jelentő híradó-tevékenységet, egyszerre akkora lenne a tudósító-hálózatunk, mint némelyik nagy világlapé. De akkor a B. L. sem lenne tartalmatlan.

Ezzel kapcsolatban meg kell még jegeznünk, hogy az otthoni és későbbi emigrációs cső életben előfordult eseményekről is sokat lehetne még írni. — Nemcsak a tanulságos nyomozásokra gondolunk, hanem mindenfélére, ami a cső. életben, akár a laktanyákban, akár azon kívül előfordult és érdemesnek látszik a megörökítésre, mert pl. szórákozató, mulattató, jellemző, vagy tanulságos.

No és a viccek! Ha minden bajtárs leírná az általa ismert cső. viccet, vagy vicceket, hosszú időre biztosítva lenne a B. L. vicc-rovata.

Az volna a legideálisabb, ha minden bajtárs a B. L. szerkesztőségi tagjának érezné magát és akár kész cikkekkkel, akár híryanaggal hozzájárulna a névő és tartalom fejlesztéséhez.

De azt se felejtjük el, hogy pénz nélkül nem lehet tojást festeni. Mi nem kérünk semmit, de a nyomda és pósta stb. nem dolgozik ingyen. Adjon mindenki annyit, amennyit megerőltetés nélkül adhat. Erre sok szép példát találunk a B. L. adományok elszámolásában. (Folyton ismétlődő kicsiknek látszó, de valóságban jelentős összegek, mert rendszeresen befutnak!)

Tehát rövid híreket, beszámolókat kérünk! Rövid cikkeket, élményeket! A B. L. nyomda és postaköltsége oldalanként \$7.50. A B. L. szerkesztésével és kiadá-

sával járó tömérdek munkát és a klisék, nyomda utáni szaladgálást mi adjuk ingyen! Kalkulációnk szerint kanadai és amerikai bajtársainktól évi \$5.00-t kérünk a Bajtársi Levélre, hogy háromhónapos összevont számunk a jelen nívón és 40 oldalon megjelenhessék. Csoportjaink, szórványaink áldozzanak többet, hisz egyre nő halottaink száma, a hátramaradottaknak tiszteletpéldányként küldjük lapunkat, emigráns szervezeteink vezetőinek szintén tiszteletpéldányként küldjük, egyben csendőropagandát is végzünk lapunkkal. Mert ha ezt nem tesszük, senki sem tud rólunk és erőfeszítéseinkről, eredményeinkről.

Fényképeket kérünk! Tudomásunk van róla, hogy sok-sok csendőralbumban hevernek szép, érdekes, hatalmas élményt és igazságunkat hirdető fényképek! A képek azonban maguktól nem repülnek el a B. L. szerkesztőségébe! A tulajdonosának kell borítékba tenni, pár percre kényelmét feláldozni a közérdekében s feladni. Mi a képeket mindenkinék ajánlott levélben küldjük vissza soha semmi el nem veszett ezideig! Tehát több támogatást kérünk!

Tengerentúli, európai Bajtársaink egy részétől életjelet kérünk! Hogy élnek, azt abból tudjuk, hogy a B. L. nem jön vissza! A tengerentúliaktól nem kívánjuk ugyanazt az áldozatot, mint a dollár hazájában élőkötől. De a szerény összegnek, 3 soros levelüknek nagyon örvendénk. Nyugdíjas bajtársainktól sehonnan sem kérünk hozzájárulást, csak rövid levelüket várjuk, hogy kapcsolataink megmaradjanak.

Bajtársak, 1967.-ben munkára fel!

KANÁSZ TITOK...

A Néphadsereg egyik alakulata kimnet a lőtérré céllövészetet tartani. Mielőtt a honvéd bajtárs fel fektűt volna a löpadra, az őrmester bajtárs alaposan kioktatta a lövést illetően.

A honv. bajtárs elhelyezkedett a löpadon, gondosan célzott és lött. A jelzők jelezték, hogy nincs találat. Másodszor is lö és újra nincs találat, harmadszor is lö és nincs találat. Az őrm. bajtárs megkérdezi: mondja bajtárs, hogy csinálta ezt? No, mondja az őrm. adja ide a puskát, majd én megmutatom, hogy kell célba találni: azzal lövésre emeli a puskát, céloz, lö és kintről jelzik, hogy nincs találat. Újra céloz és lö és újra nincs találat, harmadszor is lö és harmadszor sincs találat.

Végignézte ezt a pk., az őrnagy bajtárs is: odamegy az őrm. bajtárshoz és mondja neki, hogy mondja őrm. bajtárs hogy csinálta ezt? Adja ide nekem azt a puskát, majd én megmutatom magának, hogy kell célba találni:

Felemeli a puskát céloz és lö a jelzők jelzik, hogy nincs találat, másodszor is lö és másodszor sincs találat, harmadszor is lö és újra nincs találat. Még csóválja a fejét és leteszi a puskát.

Az egész jelenetet végignézte egy kanász ki a közelbe legettette a disznókat. Oda megy az őrnagyhoz és kérte, hogy adják neki oda a puskát, hogy próbálja meg ő is. Ugyan mondja neki az őrnagy fölényesen, ha én nem találtam, talán maga talál? De a kanász addig kérte az őrnagyot, míg végülis mondta az őrm. bajtársnak, hogy adja neki oda azt a puskát úgy se talál.

A kanász megfogja félkézzel a puskát, nem is céloz, csak lö. Kintről jelzik, hogy 10-es találat, másodszor is lö újra 10-es, harmadszor is lö és harmadszor is 10-es. Az őrnagy csodálkozik és megkérdezi a kanászt, árulja el nekem öregem, hogy ,hogy csinálta ezt? mire a kanász felelte; nem lehet őrnagy úr kanász titok.

Az őrnagy oldalát szörnyen fúrta a dolog és amikor senki nem volt közelbe, odament a kanászhoz és mondta neki: öregem árulja el nekem azt a titkot a lövést illetően, nekem elárulhatja, mondta az őrnagy, mert a háború előtt én is kanász voltam:

Mire megszólal a kanász:

Itt a titok őrnagy úr: mert a háború előtt én meg őrnagy voltam!

Beküldte: vitéz Szendi József szkv. cső őrm.

Hírek, közlemények, szerkesztői üzenetek

BAJTÁRSÁK FIGYELEM!

A MKCSBK buenos-airesi csoportja (Argentina) 1966. szept. 9-én felvett jegyzőkönyve alapján a MKCSBK jelenlegi vezetőjét elnöknek tovább el nem ismeri, mivel az egy tthts bajtársnak az ő egyes elnöki ténykedéseit kritika tárgyává tévő levélre egy olyan hangú levélben válaszolt, mely egy magas színvonalon álló és közmegebecsülésnek örvendő testület tekintélyével és méltóságával össze nem egyeztethető, továbbá, mert ezt a levelet a bajtársi közösségen kívülálló vezető egyéniségeknek is elküldve a bajtársi közösséget igen előnytelen megítélésnek tette ki! Ezért a MKCSBK argentinai csoportja szükségesnek tartja, hogy bajtársi közösségünk központi vezetősége meghatározott időtartamra és az összes csoportok által választassék meg. Ennek a választásnak a lebonyolítására — mint legerősebb és legtöbb tagot számláló — clevelandi csendőr bajtársak csoportja által kijelölendő bizottságot kéri fel és a választás megtörténtéig a clevelandi csendőrcsaláddal csatlakozik.

A MKCSBK központ válasza a fentiekre a következő:

Az argentinai csoport döntését és jegyzőkönyvének felvételét elhamarkodta. Mert nem kérdezte meg sem a MKCSBK vezetőséget, sem annak elnökét döntése előtt, hogy mi az igaz a fent tárgyalt tthts leveleire adott választ illetően. Az argentinai csoport nem ismerte a fenti tthts, ki nem tagja a MKCSBK-nak, sorozatos sértő leveleit. A történelem pedig nem ismer ilyen egyoldalú igazságszol-

gátatást, főleg a jogi ismeretekkel bíró csendőröktől nem. A buenos-airesi csoport bizonyítéknak fogadta el a clevelandi cső család elnökének és egyes ezds tagjainak MKCSBK ellenes leveleit. Az ilyen döntésért csak „gratulálni” tudunk. Azóta többen írtak Buenos Airesből és beismerik, hogy ez az egyoldalú döntés nem következett volna be, ha ismerik az illető tthts sértő leveleit.

A MKCSBK-nak nincsen vezetője, hanem csak vezetősége. A vezetőség elnöke kötelességét teljesítette, mikor a MKCSBK-t hónapon át támadó tthts-nek a maga saját hangján megadta a megérdemelt választ. Az elnök 1966. okt. 29-én kiadott körlevélben részletesen közölte a fenti sértéseket, a buenos airesi csoport döntésével és javaslatával kapcsolatban pedig feltette a bizalmi kérdést.

A clevelandi csendőr család pedig nem a legerősebb és nem a legtöbb tagot számláló bajtársi csoport, ők 1960-ban az elsőnek fordítottak hátat az emigráció egyetlen cső szervezetének, a MKCSBK-nak. Birtokunkban van a clevelandi cső család névjegyzéke, abban papíron 49 csendőr szerepel csak. A torontói MKCSBK csoport szinte kétszeresen túlja felül ezek szerint a clevelandiakat. A buenos airesi MKCSBK csoport így a saját testületéhez hűtlen társasághoz csatlakozott.

A clevelandi csendőr család pedig azt írja 1966. decemberi értesítőjében, hogy „mint a múltban, eddig is távol tartja ma-

gát az ilyen személyi ügyektől”. Egyesületi értesítőjük természetesen nem írja le azokat az intrikákat, furásokat, melyet a MKCSBK ellen elkövettek, ezeket kilónyi levelekben végezték szüntelenül. Írnak továbbá „káros jelenségek”-ről s ezek közt nem emlegetik, hogy a csendőr egységet ők bontották meg elsőnek azon elv alapján, hogy ők „amerikai”-ek, őket ne irányítsa senki az „öserdők”-től.

A MKCSBK vezetőség elnöke a buenos-airesi jegyzőkönyvben említett levélét pedig csak azoknak a bajtársi közösségen kívülálló személyeknek küldte el szigorúan, ahová az említett tthts is eljuttatta sértő leveleit. Tette ezt igazsága és egyenessége következtében, amire a m. kr. Csendőrség nevelte.

A clevelandi egyesületi értesítő természetesen hozsannázva és újjongva fogadta az argentinai bajtársak lépését. Mint írják, családi közösségük pedig vállalja a további teendőket. Gratulálunk! Hol a jogalap ehhez? Sehol!

Továbbá írják, hogy „minden csendőr bajtársat kérünk legyen segítségünkre és minden szélesebb körben terjesszék jelen közleményünket. A volt M. Kir. Csendőrség egységes emigrációs szervezetét, mely méltó legyen a nagynevű előd emlékéhez, meglehet és meg kell valósítani”. A MKCSBK vezetőség, mely tudta és érezte, hogy mi folyik a kulisszák mögött, felvetette a bizalmi kérdést az okt. 29-i körlevélben.

A válaszok beérkeztek és azokat 1967. január 1-én egy törzstisztből és egy tiszt-helyettes bajtársból álló különleges bizottság értékelt ki az elnök jelenlétében. A fenti töti és tthts nem tagja a

MKCSBK vezetőségének, így elfogultsággal nem vádolhatók. Eredmény:

A MKCSBK vezetési bizottságának 35 tagja közül 30 válaszolt, az aktív csoportjainak és szórványaink 40 vezetője közül 35 válaszolt, köztük 10 ezredes, 8 alezredes. Ugyancsak válaszoltak küldöttiségünk és vezetőségünk tagjai is és a MKCSBK-ba tartozó törzstiszt bajtársaink is zömükben, 57:2 arányban bizalmat szavaztak a MKCSBK vezetőség elnökének. 4 válasz közömbös volt a bizalmi kérdésben. A 2 „nem”-leges nem szavazott kifejezetten nem-mel, hanem ők is a világszerte megvalósítandó szavazás mellett foglaltak állást. A MKCSBK tehát szavazott, 57:2 arányban elsőprő fölényrel a jelen vezetőségi elnököt bizalmáról biztosította és felkérte, hogy a Bajtársi Levél az eddigi névön jelenjen meg a továbbiakban is.

A vezetőség elnöke köszönetét nyilvánítja, és tovább folytatja munkásságát, lapunk nívója emeléséért és emigrációba szakadt Testületünk érdekeiért.

Egyébként az egységre való törekvés a MKCSBK-tól indult ki, a MKCSBK vezetőség elnöke 1964-től 1966-ig ötször járt Clevelandban a cső egység megvalósítása érdekében s nem rajta múltott, hogy ötször visszautasították. A MKCSBK birtokában van sok-sok frott bizonyítéknak, melyet közhírré teszünk, ha a helyzet úgy kívánja.

A MKCSBK egyébként a szavazáson felül 1966-ban más formában is kifejezte bizalmát: \$5.500.00 nagyságú összeg folyt be a MKCSBK pénztárába önkéntes bajtársi adakozás következményeként. Erről a „Számadás” c. cikkünkben számolunk be.

A buenos-airesi elszett döntéssel és jegyzőkönyvükkel kapcsolatban a legnépesebb ausztráliai csoportunk, a néhai Mátéffy István ezds úr által alapított sydneyi MKCSBK csoport többek közt a következőket írta hozzánk küldött jegyzőkönyvében: — „Megmagyarázhatatlannak tűnik fel előttünk az a módszer, vagy inkább módszertelenség, amit az argentinai csoport vizsgálata, indokolása és döntéshozása során követett és ebből követőleg súlyosan elítéljük e folyamat eredményét, az argentinai csoport döntését.

Ennek folyamánként csoportunk mélyen megütközik és felháborodik az argentinai csoport elszakadása miatt azon véleményt nyilvánítva, hogy ezt a sajnálatos esetet csupán jól előkészített és megtervezett ürtügnek kívánta felhasználni a szakadásra, melyre egyes személyek biztatták és vették rá a csoportot.

Itt, bár eddig a sydneyi MKCSBK tartózkodott véleménye nyilvánításától, mély felháborodásának ad kifejezést és súlyosan elítéli az u. n. Clevelandi Csendőr család szervezet bomlasztó tevékenységét.

Elfogadja és megerősíti a Kanadában lévő MKCSBK vezetőség magatartását, levelezését a sértésekkel kapcsolatban, csupán annak a véleménynek ad kifejezést, hogy az ilyen természetű irományokkal semmi féle formában ne foglalkozzon.

Továbbra is támogatja a Kanadában élő vezetőséget, egyben elismeri és megerősíti ezt a Vezetőséget, mint a m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség egész világra kiterjedő választott központi szervét.

Megragadja az alkalmat, hogy a N. S.

W. és Sydneyi MKCSBK nevében köszönetét fejezze ki a vezetőség elnökének és tagjainak fáradhatatlan és értékes adminisztrációs és a csendőr szellemet ébrentartó, hagyományokat ápoló munkája fellett és felkérje annak folytatására.

Ugyanilyen véleménynyilvánításra kéri fel Bajtársi közösségünk összes, szerete a nagy világban lévő csoportjait, hogy Testületük központi szerve az emigrációban ezzel az erkölcsi alátámasztással folytathassa munkáját mindnyájunk meelégedésére.

Felszólítja a MKCSBK argentinai csoportját, hogy álláspontját ez ügyben újból vizsgálja felül, mentesítve magát minden befolyástól és hagyományaink szellemében eljárva téves döntését változtassa meg visszavonás alakjában!” —

Helyszüke miatt nem áll módunkban, hogy az egyéni leveleket, vagy többi csoportjaink hasonló leveleit ismertessük. A lényeg bennük: a bizalom él a MKCSBK jelen vezetősége, annak elnöke és munkája iránt és elítéli a bomlasztók munkáját. A túlnyomó többség óhaját kifejezésre juttatták:

Toronto, Calgary, Hamilton, Welland, Montréal, New Brunswick, Pittsburg, Betlehem, Cleveland, Buffalo, Chicago, Milwaukee, Kitimat, Presidio of Monterey, Detroit, Winnipeg, Valencia, Sao Paulo, Perth, Sydney, Melbourne, London, Harrow, Windsor, Buenos Aires, Pforzheim, München, Linz, Graz, Utrecht, Salzburg, Koblenz, Ludwigsburg, Tourcoing, Roubaix, Niagara Falls, Villich stb. stb.

Éljen a m. kir. Csendőrség 20 éves emigráns jogutódja: a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség!

Válaszom egy vastag körlevélre

Mi Atyánk Úr Isten, Ki vagy a menyekben,
Jöjj és tekints le ránk, gyarló gyermekeidre.
Háborog a lelkünk, sértegetjük egymást,
Nem tudja szívünk, miről beszél a szánk.
Büntetél bennünket, bújdosásába küldtél,
Te tudod legjobban, hogy mit miért tettél.
Több már mint húsz éve, vándorúton vagyunk,
De nem sokat okultunk, csak öregebbek lettünk.
Kötélékben éltünk egykor odahaza,
Akkor jó volt minden, hangzik innenonnan.
De midőn a vihar törzsünket megrázta,
A sors játszott velünk, dobált ide-oda.
Többen voltak olyan, nem is tízek, százak,
Akkik hivogatták össze, szétszórt bajtársakat.
Vallottuk és hittük, hogy a bújdosásban,
Együtt kell maradnunk, nem bízhatunk másban.
Együtt kell maradnunk jóban és a rosszban,
És segítsünk azon, akiknek baja van.
Ezt kívánja tőlünk múltunk és jelenünk,
Adjál kezet bajtárs, hogy erősebbek legyünk.
De, ha mégis akadt köztünk, ki más útra tévedt,
Ne haragudj rá, Isten vezérelje.
Úgy is előbb-utóbb rádöbben majd maga,
Hogy egy más családban, mindig árva marad.
Másik nagy hibánk az, nem tudjuk hol állunk,
Ki az idősb, bölcsőbb és okosabb köztünk,
Ki legyen az Atyja Csendőr Caládunknak.
Ki legyen a jegyző, a napló vezető,
Bajtársat kutató, történetet gyűjtő.

Olyan kell, aki a múltból a jövőbe látó,
 Aki nem alkuszik, áll a posztján mint ő.
 Édes jó Istenünk Te legyél a döntő.
 Adj ilyen vezetőt, tiszteletre méltót,
 Bajtársat tisztelőt, bajtársat szeretőt.
 Add vissza hitünket, tisztisd meg lelkünket,
 Hogy tisztán láthassunk, szeressük azokat,
 Kik értünk dolgoznak s áldozatot hoznak.
 Olyan kell a gátra, aki istenadta erős,
 Kiben még él a hit, remény és a jövő.

Mély tisztelettel annak a kiváló tiszti Bajtársnak, aki 15 évvel ezelőtt a B. L. ben oly szépen mutatta be a magyar csendőrt „Kiss Mihály őrmester” személyében. Karácsonykor, 1966.

(A „Kiss Mihály őrmester” c. cikket Kövendi Károly szds, a MKCSBK vezetőség elnöke írta emigrációnk kezdetén.)

Csendőr temetés Kaliforniában: Szombati János főtörm koporsója, mellette egy cső. főtörm árva barátja. Bajtársak: Becsülettel Élünk és Halunk!

Veszteségeink

(A MFB. „Népi veszteségek” rovatába)

Gönczy Márton főtörzsőrmestert és Képiró László főtörzsőrmestert, az ungvári csendőr tanzászlóalj segédoktatóit 1945 után a bosszútól lihegő kommunista kormányzat háborús és népellenes bűnös-ként kivégeztette.

Dósa Lajos törzsőrmester szovjet hadifogságban 1946-ban meghalt.

Mihalovich Polipkár hadnagy 1946. januárjában a csepeli szovjet internálótáborban megfázás következtében meghalt.

Dr. Jánossy Pál századost családjával együtt Baranya vm-ből az Alföldre telepítették át a kommunisták, ott egy kolhozban traktorvezetőként dolgozott. 1952 nyarán egy közelben tartott szovjet katonai nagygyakorlat alkalmával egy eltévedt szovjet gránát életét kioltotta.

Gerencsér Mihály főhadnagy 1951-ben került haza szovjet hadifogságból és az ÁVO a Mosonyi úti rendőrlaktanya pin-céjébe zárta sok csendőrbajtársával együtt. Az ÁVO nemsokkal ezután Gerencsér fhdgy-t ismeretlen helyre vitte, azóta nyomaveszett és senki sem tud róla.

Pogány Ferenc ezredest 1946-47 körül a kommunisták kivégezték.

Vitéz Soltész József ezredes 1959-ben Sopronban nem bírván a kommunista zaklatásokat, öngyilkosságot követett el. Sárny Vidor alezredes 1944. decemberé-

ben Szombathelyen, állítólag a hungaristák kínzásai következtében életét vesz-tette. (Annak idején a csendőrség nem tudott erről!)

Végül két árulóról is hírt kaptunk:

Dr. Papp János ezredes, a Különleges Csendőr Igazgatóbizottság elnöke, 1948-ban, a Rajk ügy idején lefogását megelőzően hivatalában agyonlőtte magát.

Korondy Béla századost, ki átállt az ellenséghez és a kommunistáknál ezre-desi rangig vitte, a Rajk per idején a kommunista bíróság halálra ítélte és Rajk Lászlóval egyidőben felakasztották.

Kérjük Bajtársainkat, továbbra is küld-jék be a csendőr veszteségeinket, melyek a háború után szovjet hadifogságban, vagy a kommunisták bosszúja útján az óhazában történtek. Az adatokat az Egyesült nemzetek illetékes ügyosztálya-hoz juttatjuk el.

Hősi halottaink:

Kadicsfalvy János százados 1944. december 14-én a Budapest előterében vívott harcokban a szovjet hadsereg előtt hősi halált halt.

Csaba Lajos főhadnagy 1945. február-jában a Dunántúlon az ellenség előtt hő-si halált halt.

Várhelyi Vilmos főhadnagy 1944. no- vember 20-án a Hatvan körüli harcokban

a szovjet hadsereggel szemben hősi halált halt.

Vitéz Mátray Imre hadnagy 1945. március 4-én Szombathelyen menyasszonyával együtt a csendőr laktanya óvóhelyén amerikai légibombázás következtében hősi halált halt.

Gádory József ny. alezredes Budapest ostroma idején 1945. januárjában eltűnt.

Rátky Károly ny. ezredes. november 24-én Miskolcon szovjet tűzérési gránáttól találva hősi halált halt.

vitéz Ásvány Mihály g. alezredes 1945. áprilisában Wiener Neustadt környékén a visszavonulás során szovjet légitámadás következtében hősi halált halt.

Vizi József főtörzsőrmester, ungvári közlekedési őrsparancsnok 1944. novemberében Gyöngyösön szovjet légibombázás következtében hősi halált halt.

Nagy Miklós II. őrmester, az erdélyi harcok során 1944. őszén az ellenség előtt hősi halált halt.

Nagy Lajos I. főtörzsőrmester, tokodaltári őrsparancsnok, Ujvidékre vezényelve egy partizáncsátában Tito bandái előtt 1944. tavaszán hősi halált halt.

Kérjük Bajtársainkat, küldjék be továbbra is hősi halottainkról szóló beszámolóikat!

Bajtársak, emberek vagyunk, így tévedhetünk! Adatainkat ma már nem jegyzi fel hivatalosan se a BM 20, se a HM 20 osztály, se a Cső. Fel. Sőt, azóta 22 év telt el. A hírek a vasfüggönyön nehezen kelnek át, az elszakított területek és a szovjetunió határa szintén megnehezíti, vagy lehetetlenné teszi a bajtársi hírek átjutását. Ezt a munkát ma kizáró-

lag a Bajtársi Levél végzi néhány lelkes hitű bajtársunkkal. Adatainkat gyűjtjük, de azokban néha tévedések is mutatkoznak. Pl. a közelmúltban vettük a hírt, hogy a hősi halottként, illetve mártirként elkönyvelt vitéz Vass Alfréd őrnagy és Péterffy Zsombor százados bajtársaink a szabad nyugaton, jó egészségben élnek! Adjon az Isten nekik hosszú és boldog életet, mert a közmondás szerint a halottnak hittek sokáig élnek! Mindezekről függetlenül a MKCSBK vezetőség úgy érzi, hogy a m. kir. Csendőrség 22.000 tagjának sorsát 75%-ban nem ismerjük, vagy sohasem fogjuk tudni megismerni, ami a mai helyzet következménye. Ezért kérünk nagyobb közreműködést adataink gyűjtésében. Az idő múlása, a kényelem egyik bajtársunkat se akadályozhatja meg ebben a tevékenységében. Munkára fel! Várjuk emlékezetből az adatokat hőseink és mártírjainkra vonatkozóan!

† Halottaink

Erősen megkésétt hír szerint Barcsay Árpád ezds 1955. június 15-én Verviersben, Belgiumban, mindenkitől elhagyatva egy öregotthonban hosszas szenvedés után elhunyt.

Horthi Nándor g. alezredes 1966. január 10-én Velencén, az Óhazában meghalt.

Szentimrey József alhadnagy 1966. május 20-án Debrecenben meghalt. Évek hosszú során a debreceni kertület állományvezetője volt. Isten Veled Jóska Bátyánk!

Kalmár Lajos alhadnagy, az ungvári tanzászlóalj 2. századának volt szolgálatvezetője az Óhazában elhunyt. A szükszavú, szerény szolgálatvezető egész életén keresztül takarékoskodott, hogy nyugdíjbamenése után egy kis földet vegyen. A földjét meg is vette, de nem sok öröme telt, az összeomlás után a kommunisták földjéből kiforgatták. Kolhoz munkásként halt meg Szabolcs megyében.

Kiss Ferenc főtörzsőrmester, az ungvári tanzászlóalj 2. századának segédoktatója 62 éves korában szívroham következtében Szabolcs megyében váratlanul elhunyt. Kiss főtörzsőrmester a vereckei ütközetben példás magatartásával tünt ki és a Magyar Nagyvezűst Vitéségi Érem-re nyert felterjesztést.

Elekes Rezső ezredes 1966. június 8-án Eggelfeldenben, Németországban vá-

ratlanul elhunyt. Temetésén vitéz kisbar-naki Farkas Ferenc vezds emlékbeszédét távolléte miatt bajtársai olvasták fel. Elekes Rezső ezds úr a MKCSBK lelkes tagja, vezetőségünk erkölcsi és anyagi támogatója volt.

Máté Ferenc őrnagy 1966. július 4-én Cleveland, Ohio, USA-ban szívroham következtében váratlanul meghalt. Mind otthon, a háború válságos esztendejében, majd az összeomlás után haláláig fiatalabb bajtársainak igaz megértő barátja és támogatója volt. Halála igen súlyos veszteséget jelent.

Polonyi Andor g. alezredes 1966. júliusában a messzi Ausztráliában elhunyt.

Tóth Lajos főtörzsőrmester, volt hévízi őrsparancsnok, kit 1951-ben egy kommunista ellenes szervezkedésben való részvétele miatt 15 évi kényszermunkára ítétek, 1965-ben rákbetegség következtében az Óhazában elhunyt. Tóth főtörm mind az AVH előtt, mind Márianosztrán és a kényszermunkatáborban büszke csendőrként, példásan viselkedett. Szabadulása után Hévízen egy szálloda portása volt.

Szombati János főtörzsőrmester, volt nagyváradai tanzászlóaljbeli segédoktató 1966. szeptember 10-én Karlsbadon, California, USA-ban szívroham következtében váratlanul elhunyt. Szombati főtörm az első világháború kitérőkor jött a Testülethez, mint táborig csendőr tanfolyamot végzett huszár. Résztvett a kárpáti orosz betörés visszaverésében, vitéz magatartása következtében a Kisezűst Vitéségi Éremmel jutalmazták. A 2. világháború utáni visszavonulás idején egy

szolgálati parancsot végrehajtva elszakadt családjától. Amerikai kivándorlása-kor már 65 éves volt és egy öregotthon-ba került. Ott nem érezte jól magát és Pasadenán munkát vállalt egy kertészet-ben. Később egy másik csendőr főtörm barátjával összefogva virág kertészetet létesített. Ott halt meg a Csendes Óceán partján 80 éves korában. Koporsóját 2 bajtársa koszorúja díszítette. Szombati főtörm díszszubbonyát 12 kitüntetésével együtt a MKCSBK múzeuma számára hagyta hátra.

MEGSZÓLALT EGY HARANG
(Bücsú Balázs Sándortól)

Megszólalt a harang édes szép hazánkban
Dobóékról híres Eger városában.
Hangja mélabusan, szinte úgy zokogta:
Mehalt idegenben, ki egykor őt meghúzta!
Szokatlan hangjára mindenki kinézett,
Csak egy Édesanyn maradt egyedül bent.
Összekulcsolt kézzel egy imát zokogott,
Mert fiát temették odakint Bradfordon!
Anyai sírása mindjobban kihall'szott,
Az utca népe erre mind odafutott.
Mi történt, mi történt, Balázsnéni kérem?
Hát Sándor fiamat most temetik éppen.
Itt van a levele, azt írja a Drágám:
Haza jön majd hozzám úgy Karácsony táján!
Ne bánkódj jó anya, ott van már melletted,
Csak teste maradt ott, lelke csókol téged!
Nekünk is fáj nagyon te jó édesanya,
Hogy fiad holttestét nem hazai föld nyomja,
Isten így akarta, a sorsa ezt hozta,
Jólelkű fiadnak legyen áldott álma!...

Kegyelettel hű bajtársad: Pálházi András törm

Balázs Sándor törzsőrmester, volt bor-sodnádasi öpkh Bradford, Ontario, Kana-dában 1966. augusztus 11-én agyvérzés következtében meghalt. Balázs törm ha-lála egy másik igen súlyos veszteség a bradfordi szórványunk és torontói cso-portunk számára. Kanadai életét erdei munkásként kezdte, majd 1953-ban a hí-res Holland-Marsh-on zöldségfarmot vé-sárolt. Hajnaltól éjjelig dolgozott, háza nyitva volt minden csendőr bajtárs

rendes magyar számára. Szoros kapcso-latban állott nemzeti szervezeteinkkel, napi munkája után sok magyar emigráns újságot olvasott, közcélokra bőkezűen áldozott. 1963. júniusában munka közben agyvérzés érte és jobboldala megbénult. Vasszervezete kiheverte a betegséget és bár jobb keze örökre béna maradt, bal-kezével tovább dolgozott hősiesen kis-farmján. 1966 aug. 4-én munkaközben jobb szélütés érte és aug. 11-én a brad-fordi kórházban meghalt. Aug. 15-i te-metésén csendőr bajtársak és barátok nagylétszámú kísérete vitte a temetőbe. Ravatalát virággal halmozták el, kopor-sóvivői csendőrök voltak. A sírnál a bú-csübeszédet E. L. főtörm, a MKCSBK ve-zetőség alelnöke mondotta. Gyászolják az Óhazában élő özvegy édesanyja, 3 testvére, az USA-ban és Kanadában élő keresztgyermekai és keresztkomái, vala-mint barátai és bajtársai.

Fenti Bajtársaink emléket kegyelettel megőrizzük!

Együttérzésünket küldjük a következő Bajtársainknak:

Szabó Sándor törm, Montréal, Kanada, ki Nővérét 1965. decemberében veszítet-te el az Óhazában.

Vida József őrm, Chicago, USA, kinek anyósa: Tóth Lajosné, sz. Feller Katalin 79 éves korában Mosonszentmiklóson, Győr vm-ben 1966. dec. 8-án meghalt.

Kegyelettel megőrizzük emlékét:

Zsilley Margit színművésznőnek, ki fia-talon, tehetsége teljében 1966. októberé-

ben Torontóban váratlanul elhunyt. A MHBK hősök napi ünnepségén még könnyes szemekkel és áhitatosan simo-gatta meg a csendőr kakastollat.

Zsembery József t. főhadnagy, tb. csendőr Bajtársunknak, Milwaukee, USA, ki 1966. júliusában 64 éves korában meg-halt. Millwaukee-i csendőrbajtársaink sa-ját halottjuknak tekintették.

Szobonya Sándor t. tizedes, szabómes-ter, volt Delhi-i MHBK csoportvezető-nek, aki 1966. dec. 5-én tragikus baleset következtében életét vesztette 56 éves korában. (Műhelyében gázcsőrepedés történt, a gáz átterjedt hálószobájába, Szobonya bajtársunk még felébredt, a telefonhoz sietett, segítséget hívni azon-ban már nem tudott, a telefon asztalra borulva holtan találták.) Dec. 8-i temeté-sén a dohányvidéki csendőr bajtársaink is résztvettek, sőt Torontó is képviseltette magát. Szobonya t. tiz. kanadai élete kezdetétől fogva a delhii magyar élet nagyja és szervezője volt. Üzlete ottho-nul szolgált az emigráns honvédeknek, csendőröknek, szabadságharcosoknak. Résztvett minden magyar megmozdulás-ban, azokat anyagilag bőkezűen támo-gatta. Nagy része volt abban a munká-ban, hogy az ellenséges propagandától megfertőzött régikanadás földműves tár-sadalmat visszahozta magyar közössé-geinkbe és egyházainkba. Tragikus halá-la igen súlyos veszteség a dohányvidéki magyarságnak! Emlékét tb. csendőrként őrizzük!

Együttérzésünket küldjük vitéz Földes Domokos szakv bajtársunknak, kinek Édesanyja és Öccse Erdélyben, Három-szék vármegyében elhunytak.

**A CSENDŐR GYEREKEK ISKOLAI EREDMÉNYEIT
MINDIG BÜSZKÉN NYUGTÁZZUK!
IFJÚSÁGUNK 1966-BAN AZ EDDIGI LEGNAGYOBB SIKEREIT
MUTATTA FEL!**

ifj. Körmendy János kitüntetéssel érettségizett 92.4%-os eredménnyel és jelenleg a torontói tudományegyetemen folytatja tanulmányait. Jutalmul Ontario ösztöndíját, az International Nickel Company 4 éves ösztöndíját, a kanadai munkásszervezet ösztöndíját, a Kiwanis Club ösztöndíját és a Pelham kerületi iskola-bizottság ösztöndíját nyerte el sokezer dollár értékben. Jánosnak és szüleinek: Körmendy János örm bajtársunknak, wellandi csoportvezetőnknek és feleségének szívből gratulálunk!

ifj. Seregélyes Márton kitüntetéssel érettségizett 85.6%-os arányban és jelenleg a hamiltoni tudományegyetemen folytatja tanulmányait. Marcit szintén Ontario ösztöndíjjal jutalmazták, ezenkívül alapítványok megajánlásait kapták és tanulmányait gond nélkül folytathatja. Marcinak és szüleinek: Seregélyes Márton főtörm bajtársunknak, a MKCSBK vezetőség tagjának és nejének szívből gratulálunk!

Warrenné Szathmáry Emőke kitüntetéssel végezte a torontói egyetem II. eszterdejét és teljes ösztöndíjat nyert a III. évre.

vitéz Szathmáry Kara jelesen érettségizett és tanulmányait a hamiltoni tudományegyetem atomfizika szakán folytatja.

Szathmáry Tünde sikerrel ért és tanulmányait a torontói egyetem bölcsészkarán folytatja.

Mint érdekességet megjegyezzük, hogy

Kanada Ontario tartományának 54.000 érettségizett diákja közt 1966-ban az első helyet magyar diák: Vári Tamás érte el 98%-os teljesítménnyel. Vári Tamás érdemeit az ontáriói közoktatásügyi miniszter és a napisajtó méltatták és megkapta az igen ritka György Király és Erzsébet Királynő ösztöndíját, az Ontario ösztöndíját stb. Vári Tamás szabadságharcos gyerek és 10 évvel ezelőtt még nem tudott angolul.

Sipos Gizella, Richmond Hill, 90%-os eredménnyel kiválóan végezte el az elemi iskolát és tanulmányait középiskolában folytatja. Szüleinek: Sipos János örm bajtársunknak és feleségének szívből gratulálunk!

Szabó Julianna sikerrel érettségizett és tanulmányait a detroiti egyetem bölcsészkarán folytatja. Szüleinek, vitéz Szabó Árpád örm bajtársunknak, harrowi és windsori szórványvezetőnknek és nejének szívből gratulálunk!

Szombati András Detroitban kitüntetéssel érettségizett, érdemeit a detroiti újságok méltatták. Tanulmányait a detroiti egyetem bölcsészkarán folytatja. Andrisnak és szüleinek: Szombati József szakv bajtársunknak, a hajdani vereckei harcosnak és feleségének szívből gratulálunk.

Nagy Erzsébet és Nagy Anna-Mária a koruknak megfelelő osztályt a középiskolában Clevelandban kiválóan végezték el. Mindkét kislánynak és szüleinek: Nagy János alhdgy bajtársunknak és feleségének szívből gratulálunk!

ifj. Pekáry István kitüntetéssel érettségizett a moraviai középiskolában (N. Y. USA) és jelenleg tanulmányait a moraviai egyetemen folytatja. Iskolai eredményein kívül István évek óta sorozatos sikereket ér el lovasversenyeken és bemutatásokon. A versenydíjak és a kék szalagok egyre gyülekeznek szobájában! István csak előre, öregbítsd a híres magyar lovas sikereket! Istvánnak és szüleinek: Pekáry István fhdgy bajtársunknak, a „lovas örs” tulajdonosának és István édesanyjának szívből gratulálunk!

Virág László a kölni német Testneve-

HÁZASSÁG.

Szabó Árpád János 1966. december 10-én vezette oltárhoz a torontói Szent Erzsébet rk. templomban MacIntyre Florence Annát, egy ragyogóan csinos 17 éves kanadai leányt. Az esküvőt követő fogadáson a torontói Magyar Házban jelen volt Árpád édesapjának hajdani örnagy osztályparancsnoka és a MKCSBK vezetőség elnöke, a torontói MKCSBK csoportvezető és többen bajtársai közül.

Az ifjú párnak és szüleinek: Szabó János törm bajtársunknak és feleségének sok boldogságot kívánunk!

SZÜLETÉS.

Peterdy Mihály örm bajtársunk feleségének 1966 augusztus 13-án kisfia született, aki a keresztségben a László nevet kapta. A szülőknek szívből gratulálunk és kívánjuk, hogy a kis László éppen oly derék, vallásos és hűséges kanadai magyar legyen, mint testvérei és szülei.

lési Főiskola eredményes és kiváló hallgatója. Lacinak és szüleinek: Virág Béla főtörm bajtársunknak és nejének szívből gratulálunk! (Ering)

Orbán Árpád 1966. júniusában kiváló eredménnyel nyerte el tanári oklevelét a nijmegeni egyetemen (Hollandia), az utóbbi évek legkiválóbb %-ával. Árpádnak és szüleinek: Orbán József törm bajtársunknak és nejének szívből gratulálunk!

Előre csendőr gyerekek a hit és az igazság fegyvereivel a szabad Magyarorszáért!

Felvétel a Vitézi Rendbe.

A Vitézi Szék előterjesztésére vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds úr, a vitézek főkapitánya 1966. június 11-én Münchenben a Rendbe felvette és vitézzé avatta a következő csendőr bajtársainkat, a II. világháború folyamán az el-lenség előtt felmutatott fegyvertényük elismeréseképpen:

Szombathy Lajos János zászlós,

Szendi József örmester.

vitéz Szombathy Lajos János zászlós és vitéz Szendi József örmester urak előtt a m. kir. Csendőrség tiszteleg!

Felvétel a Szent László Társaságba.

A Szent László Társaság káptalanjának előterjesztésére vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds úr, a Társaság kormányzója 1966. aug. 20-án Magyarorszáért és a magyarságért végzett kiváló szolgálatainak elismeréseképpen Szent László lovagjává avatta a következő csendőr bajtársakat:

Karancz János őrmester,
vitéz Raffai János őrmester,
Szabó Miklós zászlós,
vitéz Szombathy Lajos János zászlós,
Jakab Iván főhadnagy,
Kurucsai József szakaszvezető,
Nagyiványi Ödön százados,
Kiss Sándor főtörzsőrmester,
Balassa Benedek szakaszvezető.

A Szent László Társaságba több értékes csendőr bajtársunk felvétele folyamatban van.

Ugyancsak a káptalan előterjesztésére a kormányzó a Szent László Társaság érdemkeresztjét adományozta kovási Bretán Sándornénak azért a felbecsülhetetlen értékű munkájáért, melyet 1956-ban Quebec City-ben, mint kanadai önkéntes vöröskeresztes nővér a magyar menekültek érdekében önzetlenül kifejtett.

Ugyancsak a Társaság érdemkeresztjét adományozta Dr. Szalontai Sándor g. főhadnagy-nak, torontói csoportvezetőnknek, mert kiváló szervezői munkájával hosszú éveken keresztül 15.000 dollárt meghaladó összeget juttatott bajtársi segélycélokra és magyar intézmények támogatására.

Kubicza Kázmér vk. ezredes úr, a MHBK kanadai főcsoportvezetője a MHBK koszorús jevényét adományozta Kövendy Károlynak, a MKCSBK vezetőség elnökének azért a munkáért, melyet egyrészt, mint a MHBK torontói csoportjának tagja a MHBK érdekében végzett, másrészt, mint a MKCSBK vezetőségének elnöke a kanadai MHBK és MKCSBK csoportok közti igaz, őszinte és bajtársias együttműködést megvalósította. (Már világszerte is megvalósult!)

★

A Magyar Cserkész Szövetség Intéző Bizottsága az 1966-os jubileumi évben, az emigrációs magyar cserkészlet megalapozásában és fejlesztésében kifejtett munkássága elismerésül Kövendy Károly cserkészcsapatistának a Teleki Emlékéremet adományozta.

★

A Clevelandban megalakult Árpád Akadémia, mely a magyar szellem alkotókedvének ébrentartását és fokozását tűzte ki céljainak, tagjai közé meghívta Kövendy Károly szds-t, az Árpád Ezüstérem tulajdonosát és vitéz baranchi Tamáska Endre szds-t, az Árpád Bronzérem tulajdonosát.

Az 1956-os magyar szabadságharc vérbefojtásának 10 éves évfordulóját illő módon gyászolta a szabadföldi magyarság. A torontói magyarság \$25.000.— dolláros emlékművet állított a város által az Ontario partján adományozott „Budapest Park”-ban. Az emlékművet Tölgyesy Viktor kanadai szobrászművész alkotta, néhai Tölgyes Győző vezérőrnagy fia. A sydneyi magyarok pedig a rookwoodi temetőben avatták fel hatalmas Hősök Kereszt-jüket. (Lásd a képeket!)

A torontói ünnepségeken 5.000 ember jelent meg, közöttük igen sok kanadai. Az emlékmű körüli rendfentartást és irányítást, sőt több helyen a gépkocsi forgalom szabályozást is csendőr bajtársaink végezték a torontói rendőrség legnagyobb meglegedésére.

A szabadságharcos évfordulóról beszámolókat érkeztek még Ottawából, Wellandból, Hamiltonból, Franciaországból, Ausztráliából az USA-ból (Pittsburg, Syracuse, Rochester, Cleveland stb), csendőr bajtársaink méltó módon kivették részüket az évforduló munkájából és anélkül anyagi áldozataiból. Bajtársaink több helyen saját csendőr zászlóik alatt példás rendben vonultak fel. (Toronto, Roubaix, Sydney)

★

A MKCSBK vezetőség elnöke az oshawai szabadságharcos ünnepélyen új témát választott ünnepi beszédéül: elmondta a szabadföldi magyarság hogyan fogadta a nagy magyar szabadságharcot és elmesélte a kanadai magyar szabadságlégió történetét, melynek tagja és egyik toborzótisztje volt.

A vezetőség elnöke a torontói MHBK vezetővel közös levélben üdvözölte Francisco Franco spanyol tábornok-államelnököt a spanyol polgárháború nemzeti erői győzelmének 30 éves évfordulóján.

★

A fentiek ugyancsak közösen üdvözlő levelet küldtek a török kormánynak abból az alkalomból, hogy Koszigin szovjet miniszterelnök ankarai látogatása során a törökök tízezrei piros-fehér-zöld lyukas zászlókat lobogtattak és táblákkal tüntettek, melyre a következő szöveget írták: — „Ki az orrossal Magyarországból!” —

★

A clelandi „Magyar Társaság” évről évre megrendezésre kerülő magyar találkozóinak „Kronikája” három kötetben nyomtatásban jelent meg. Ez a magyar találkozó az északamerikai magyarság szellemi parlamentje. A könyveket megvételre ajánljuk mindazon bajtársunknak, akiket érdekel a magyar nemzetpolitika és hogy mit próbál tenni az itteni magyarság a szülőhaza felszabadítása érdekében. Ára kötetenként \$3.—. Megrendelhető Dr. Nádas János titkár címen: 1425 Grace Ave, Cleveland, Ohio, USA. 44107.

★

Az USA-ban egy remek katonaregény jelent meg a II. világháború legvéresebb időszakából, a doni áttörés-től kezdve hogyan vágja át magát egy magyar zászlóalj a szovjet erők, partizánok bekerítő és megsemmisítő támadásai közt a saját csapatainkkal való találkozásig a Kárpátok előterében. A könyvet a zlj derék alvezéres pk-ának elmesélése során Dr. Szitnyai Zoltán kiváló író hozta sajtó

alá. Megrendelhető \$3.20-ért a MHBK USA Főcsoport címén: P. O. Box 20186, Cleveland, Ohio, USA, 44120. Néhány példány még kapható torontói csoportunknál.

★

Néhai édesapám 1945 után nyugatra küldte mindazokat a magyar újságokat, melyek a népbíróságok csendőr ügyeit tárgyalták. Ezt az újságtömeget, illetve a belőlük kivágott csendőrcikkeket „Véres kakastoll a vádlottak padján” címszó alatt rendszerbe szedtem és kivándorlásom előtt elküldtem vitéz Bogyay Kamill alez bajtársunknak Angliába biztos helyen való megőrzés céljából. Kérjük angliai Bajtársainkat, nézzenek utána e cikksorozatnak Bogyay alez úr hagyatékában és fontosságuk miatt mielőbb küldjék el a MKCSBK központba.

★

A Bajtársi Levélben megjelenő hírek, cikkek, közlemények nem képeznek katonai titkot, azonban arra ügyeljünk, hogy a B. L. ne kerülhessen ellenségeink kezébe, kik azt ellenünk használhatják.

★

Maczky László g. szds-t a Vitézi Szék a fegyelmi bizottság előterjesztésére 1966. dec. 6-án a rendből törölte.

★

A clevelandi Árpád irodalmi pályázaton Kecskési-Tollas Tibor, a Nemzetőr szerkesztője 1964-ben egyik verseskötetével aranyérmet nyert, ugyancsak aranyérmet nyert egy drámájával 1966-ban Domokos Sándor (Winipeg). Mindketten csendőr főhadnagyk voltak az összeomlás előtt.

Radó Zsuzsóka.

A mártírhálált halt Dr. Radó Endre szds bajtársunk kisleánya, Zsuzsóka, ki édesapját nem is ismerte s történetét sem tudja, 1966-ban valahol Erdélybe férjhez ment. A MKCSBK központ egy nagyobb szabad választású csomag küldésével fejezte ki jókívánságait az özvegynek és az árvának. (Lásd fényképet!)

Segítenikész bajtársainknak Zsuzsóka címét szívesen megadjuk.

★

Egy USA-ban élő cső bajtársunk rendszeresen babakelengyeket küld Erdélybe és így segíti egyéni erővel a székelyföldi gyermekáldást! Bajtársunknak szívőből jövő elismerésünket küldjük!

A mai erdély 2 milliónyi magyarja hűséggel kitart az erőszak ellenére is magyarsága mellett. Ezt több Erdélyből érkezett és 20 év körüli fiatal magyar lehelével tudjuk bizonyítani, de ugyanazt írják szüleik is. A jelen erdélyi fiatalság a terror ellenére tökéletesen beszél, ír és olvas magyarul. Az ujonnan születettek mind magyar nevet kapnak: Zsolt, Réka, Zsombor, Árpád, Huba, Emese stb. stb. Mindát vehetnének tőlük sokan a szabad nyugaton élő magyarok, kiknek gyermekei rekordidő alatt olvadnak be és vesznek el a magyarság számára!

★

Vasfüggönymenti tudósítónk jelenti: A vasfüggöny modernizálása a nyár folyamán a Fertő tótól északra a szlovák határig, délre Rohoncig készült el. Ez csupán a határ 15%-át teszi ki. Üldözöttek a régi határon még átjutnak. Februárban és márciusban két fiatalember a Fertő tó jegén jutott át Ausztriába. A tavaszi olvadáskor több régi akna felrobbant és osztrák parasztokat sebesített meg. A menekülők megfélemlítése következtében az elemi iskolákban 15.4%, a középiskolákban csak 0.03% jár hittanórákra.

A burgenlandi magyarok vitéz Lengyel Béla altbgy vezetésével koszorút helyeztek a kismartoni laktanya régi cs. és kir. emlékművére. A szabadságharc évfordulóján Graz-ban rendeztek emlékünnepeket. Mindenütt ott voltak csendőrbajtársaink is! Tudósítónknak köszönet és változatlanul jó egészséget kívánunk.

★

A kommunisták odahaza újból csendőrgyalázót mutatnak; „A hideg napok” címen. Nagyon félhetnek tőlünk,

hogy sohasem hagyják abba! Van rá okuk.

★

A torontói MHBK csoport 1966. június 4-i hősök napi vacsoráján a Budapest vendéglőben 65 személy jelent meg és hallgatta végig Nagy Sándor vk. örgy kiváló beszédét. A MKCSBK-t 17 cső képviselte példás, ünnepélyes megjelenésével.

★

1966. júl. 30-án Buffalóban egy szűkebb bajtársi összejövetelen régi cső. ti évfolyamtársak találkoztak és ünnepeltek egyik szds bajtársunkat, ki röviddel ezelőtt egy Budapestről Csehszlovákiába és onnan Bécsen át visszatérő autóbusról Bécsben lelépett és „nyoma veszett”.

★

Nagyon megnehezítették Magyarországon a külföldi útlevelek és vizumok kiadását. A legegyszerűbb ügyek is hónapokig húzódnak és zöme elutasítással végződik. Karácsony előtt egy budapesti kiránduló autóbusz utasainak fele nem tért vissza Bécsből. De jó élet lehet a szocializmusban!

★

Kanadai csoportjaink 1967-ben is megkapják a RCMP magazint, a kanadai kir. Csendőrség folyóiratát.

★

A nyugatausztráliai magyarok telket vásároltak és engedélyt kaptak „Magyar ház” építésére. Itt 20 évvel ezelőtt magyarok alig laktak. Mostani szabadságharcos emlékünnepejükön az ausztrál tengerészeti miniszter volt az egyik szó-

nok. A magyarság munkájában élen járnak a cső bajtársak, főleg lelkes csop. vez.-nk.

★

A sydneyi magyarok Ausztrália New South Wales tartományában évről évre pompás külsőséggel rendezik Szent István napjukat. Az idei ünnepségükön Ausztrália miniszterelnöke Mr. Harold Holt is megjelent köztük s 1.300 magyar közt töltötte a napot. Az előkelő vendéget cserkészfiúk és leányok sorfala, színes népviseletekbe és előkelő magyar ruhákba öltözött magyarok fogadták. A beszélő szerepét Mátéffy István mérnök látta el (néhai Mátéffy István ezds fia) az ünnepségen, ki egyben az egyesült magyar szövetségek főtitikára is. Mind a cserkészek, mind a táncsoport tagjai közt sokan szerepeltek csendőr gyerekek. A másnapi szentmisén a MKCSBK csoport tagjai saját zászlójuk alatt vonultak fel és a mise alatt 3 csendőr bajtárs állt díszőrséget a zászló alatt. Gratulálunk Bajtársak!

★

Marosszéky Jenő, néhai Ziegler Jenő cső tbk unokája a sydneyi egyetemen megszerezte az orvosdoktori diplomát. Tanulmányi éve alatt taxisoförként kereste kenyerét. Dr. Marosszéky Jenőt csendőr szeretettel üdvözlöljük!

★

II. Erzsébet angol királynő Fazekas Felicián ausztrál századosnak a Katonai Érdemkeresztet adományozta, ki százada élén Vietnámban különösen kitűnt bátorságával és vitéz magatartásával a bolsevizmus elleni harcban.

★

A Vitézi Rend 1966. június 11-én Romanelli Guidó olasz ezredest a Vitézi

Rend tiszteletbeli tagjává választotta. Az idős olasz ezredes 1919-ben megmentette a kommunizmus ellen felkelt ludovikusok életét Szamuely Tibor bosszújától, azonkívül egész élete során több magyarbarát irodalmi munkája jelent meg.

★

Eris: „Skóciai Szent Margit” (1046–1093) c. munkája, megjelent a Magyar-Egység c. folyóirat 1958. okt. és novemberi számában, melyben a következőket is olvashattuk: — „Margit és Malcolm harmadik, boldog házasságát az Isten 6 fiával és 2 leánnyal áldotta meg. Gyermekében az ősi angolszász és skót dinasztiák vére a szenteket termő magyar Árpádok és norman uralkodók vérével nemesült. Férjét 3 fia követte a skót trónon, Matild leánya pedig I. Henrikkel való házasságával az angol trónra került. Így lett Szent István unokájából, Margitból az angol és skót királyok özanyja. II. Erzsébet angol királynő pl. Szent Margit 29-ik unokája.” —

★

Mabel Tacher Rossmary Wasburn írónő „Washington's Hungarian Ancestry” c. tanulmányában kimutatta, hogy Amerika legnagyobb nemzeti hőse és első elnöke: Washington György nagyanyja Butler Margit révén Szt. Margit, így Szt. István leszármazottja. A magyar ősökkel is rendelkező Washington Györgynek egész Európában először Budapesten állítottak szobrot 1909-ben. A hírek szerint a hazai kommunista uralom a szobrot el akarja távolítani és helyébe valami más nemzetközi bolsevista nagyság szobrát akarja emelni.

★

Egy cső őrmester bajtársunk, ki soha

életében odahaza nem foglalkozott autókkal, parasztyermekként nőtt fel és került a csendőrséghez, Venezuelában autóalkatrész kereskedést indított kivándorlása után nemsokkal, mely üzlet ma kiváló megélhetést biztosít családjának, saját házában lakik, munka után saját erkélyén issza a whisky-t s főleg: legálidosabb bajtársaink közé tartozik, ki bőkezűen támogatja anygilag a MKCSBK-t és a forró égőv alatt szerzett reumát, 15 év óta nem látott. Hogy érezze a hideget, lásson vastag havat és jeget, a MKCSBK vezetőség meghívta Kanadába vakációra. Reméljük, hamarosan körünkben üdvözölhetjük!

★

Egy vitéz őrmester bajtársunk, ki 1945. februárjában Budán sebesülten szovjet fogságba került, de 1956 után sikerült neki szabadföldre jutni, 1966. nyarán családotul meglátogatta a MKCSBK központot. A találkozás alatt derült ki, hogy az elnökünkkel régi jó bajtársak, 22 évvel ezelőtt egy szd-ban találkoztak.

★

MKCSBK-s bajtársaink közül a legnagyobb közösségben élnek a kitimati, B. C. kanadai bajtársaink, legkeletebbre a N. S. W. sydneyi, ausztráliai cső-k, legészakabbra Svédországban egy szds bajtársunk él az északi sarkkör közelében, legdélebbre egy új-zélandi csendőr bajtársunk. Központnak Európát vettük. Ha valaki térképre néz, láthatja szétszórtottságunk nagyságát, melyet szomszédságra lerövidít összekötő lapunk, a Bajtársi Levél.

Wellandi bajtársaink (Ontario, Kanada) 1966. júl. 31-én rendezték a hagyományos nyári pikniküket a csoportvezető Körmendy János őrm bajtársunk famján. 51-en jelentek meg családtagokkal együtt, köztük Msgr. Horváth István pápai prelátus, wellandi plébános is. A nyári szellő meglengette a MKCSBK anyazászlóját a kanadai lobogóval együtt, MHBK-s bajtársaink velünk együtt süttötték 16-ik éve már a zsványpecsenyét, melyre oly jól csúszott a Wellandon szakszerűen készült és hagyományos „kaliforniai fröccs”. hogy a piknik éjjel körül fejeződött be. A lelkes bajtársak \$20.— körüli összeget „dobtak össze” a B. L. céljaira.

★

A vezetőségünk elnöke 1966. július 1-én torontói bajtársaival látogatást tett két new-york-állambeli csendőrfarmon. Az elsők örömmel ráztak kezét a versíró Bodó Antal őrm bajtársunkkal, ki 7.000 csirkéje közt a versírással növeli munkakedvét és tartja meg magyar világnézetét, valamint a cső szellemét.

Még aznap sötétedésre ugyanazok befutottak a híres „Dutch Hill”-i ellátó őrsre, ahol Kiss Gábor fhdgy bajtársunk magyarszerető amerikai feleségével fogadta őket. Másnap megérkezett egy buffaloi cső bajtársunk is, így MKCSBK-s megbeszélést is tartottunk. Az elnök egy esti rögtönzött ünnepségen az amerikai és csendőr anyazászlónk előtt adta át Kiss Gábor fhdgy bajtársunknak a Szent László oklevelet és jelvényeket, mely magas elismerést 15 éves hűség, áldozatos magyar és cső bajtársi munkásságával érdemelt ki New Jerseytől kezdve 200 holdas tanyájáig, mely mindig

nyitva áll az arra utazó cső bajtársaink számára. A Szt. Lászlós kis ünnepségen jelen voltak Kiss bajtársunk amerikai barátai is.

★

Torontói bajtársaink hagyományos évi piknikjüket 1966. aug. 7-én rendezték meg Richmond Hill közelében Ragó János őrm bajtársunk festői farmján. A ragyogó idő 60 bajtársat és hozzátartozót vonzott ki a szabadba, ahol vidám környezetben folyt a szalonnapihítás. Forbes Frigyes alhdgy, kanadai bajtársunk skót módra sütötte a vacsorát, melyre megbontott egy 4.5 literes spanyol boros demizsont is. Körünkben ausztráliai bajtársat is üdvözölhettünk: Lukács Lajos szakv-t, ki szabadságát Amerikában töltötte Adelaide-ből. A nyári szellő vigan lobogtatta zászlóinkat, majd a vidám társaság táborfüzet gyűjtött és a késő esti órákig zengett a sok szép katona és csendőrnóta. MHBK-s bajtársaink is kivették részüket a piknik örömeiből, mely kiváló sikerrel végződött.

★

Egy Argentinában élő százados bajtársunk meg akarja írni a szabadkai partizánharcok történetét, melyet Titó bandái ellen vívott egységével. Felkéri az emigráns bajtársakat, hogy bocsássanak rendelkezésére egy 25.000 méretarányú szabadkai térképet, vagy más, melyen Szabadka és környéke szerepel. A térképet a MKCSBK központba kéri és hasztálat után ajánlva visszaküldi tulajdonosának.

★

A vezetőség elnöke 1966. évi nyári szabadságát arra használta fel, hogy személyesen láthassa az USA-ban élő cső bajtársait és előttük ismertesse a

MKCSBK célkitűzéseit. Gépkocsival megtett útján New-Yorktól a Középnugatig 8 amerikai államon utazott végig és jóformán minden este máshol, de mindenütt csendőr bajtársak közé ült le az asztalhoz. 150 bajtársunkkal találkozott a 3.000 (5.000 km.) mérföldes út során New York, New Jersey, Pennsylvania, Ohio, Illinois, Wisconsin és Michigan államban, végül hazafelé Ontarióban. Egyedül Indiana államban nem látott cső-t, de ott köztudomás szerint nem igen élnek bajtársak.

Viszontlátta a Clevelandből elkötött és felállítás alatt álló híres „Iovas őrsünket” a 3 lóval, New Brunswick-ban kedves és lelkes bajtársi társasággal töltött egy teljes estét és átadta Zimonyi Vendel őrm bajtársunknak ottani MKCSBK csoportvezetőnknek a vezetőség elismerő oklevelét, Betlehemben régi kedves hazai bajtársakat látott viszont, kik a helyszínen kikiáltották a MKCSBK legújabb: Betlehemi csoportját.

Pittsburgban a helyi csoportvezetőnk és felesége látta vendégül elnökünket tradíciókat őrző szép lakásukban. Raccoon-Creek amerikai nemzeti parkban tartott csenkésztáborban szint sok-sok bajtársal sikerült újból találkozni, nem is beszélve a résztvevő csendőr gyerekek nagy számáról.

Clevelandban fontos megbeszélést folytatott a MKCSBK-hoz hű és ahhoz ragaszkodó bajtársakkal, majd egy teljes napi út után a Michigan tó déli részén megpillantotta Chicago gyárnegyedeinek füstjét. Ritka kedves bajtársi fogadtásban részesült a MKCSBK chicagói csoportjától, kik az elnök tiszteletére a legszebb magyar vendéglő tükörtermé-

ben rendeztek ünnepi vacsorát, ahol a chicagói csoport teljes létszámmal megjelent. Az amerikai és a csendőr zászlónk előtt hosszabb beszédben ismertette a MKCSBK központ munkáját, a nyilvántartás, tájékoztatás és segélyezés fontosságát. A chicagói csoport a város színeit jelző zászlószalagot adományozta a MKCSBK zászlajára, melyet nagy taps közepette Jegenyés Aranka erősí fel a többi zászlószalag mellé.

A következő napokban a milwaukee-i MKCSBK csoport látogatása következett, hol bajtársaink a rangidős bajtárs vidéki kuriájában vacsorával egybekötött összejövetelt rendeztek. A meghitt és meleg bajtársi szellem itt is lenyűgözte az elnököt. A kuria parkjában az elnök a MKCSBK zászlajával takarta le azt a fenyőfát, melyet a budai harcok során hősi halált halt vitéz Ághy Zoltán hadnagy emlékére ültettek szülei. A tisztelgés után Rev. Szücs János helyi református lelkész mondott imát.

Az elnök örömmel és büszkeséggel alapította meg, hogy amerikai bajtársaink csak keményen dolgoznak, hanem az emberi jólét maximumán élnek és áldozatosan kiveszik részüket a MKCSBK céljaira való adakozásból is New Yorktól Milwaukee-ig.

A sok-sok kedves bajtársi találkozás után az elnök „fehér sólyma” keletnek fordult és Michigan államon keresztül a jó munka tudatában tért vissza Kanadába, hol meglátogatta a windsori és harawi szórványunkat, majd pihenőre tért hajdani gk. vezetője 150 holdas farmján, hogy kipihenje a hosszú és szerencsés amerikai utazását.

★

A MKCSBK központban gyűlnek a

csendőr emlékek! Jegenyés Pál főtörm a központnak adományozta gyönyörű dísz kaskastollát. Száraz András főtörm, s. tisztv. jelölt csendőrművészünk több képét és festményét ajándékozta a központnak. A meglévő könyvek, térképek egyéb emlékek számára lassan egy csendőr múzeumot kell megvalósítani s ha Isten is akarja, meg is lesz a jövőendő csendőr farmon!

★

A vezetőség elnöke személyesen megismerkedett Rev. Kiss Attila ref. lelkészszel Chicagóban, ki egyetlen a csendőr gyerekek közül Amerikában, ki lelkipásztori hivatásra szentelte életét.

★

Nyugatausztráliai MKCSBK csoportvezetőnk, mint minden évben, most is kiadta tartalmas és nívós körlevelét, mely a trianoni békediktátummal foglalkozik és csoportja tagjait és a helyi magyarságot emlékezteti azokra a teendőkre, melyeket a nyugatiak felvilágosítására kell fordítani, hogy végül is elérkezzék a feltámadás!

★

Egy rövid hazai történet a népi-demokratikus hadseregből:

A demokratikus tisztt oktatja a katonákat és közben állandóan üvölt, mert nincs meg a fegyelem. Ki mozog? — (Egy hang:) — A föld! — Ki mondta? — (Egy másik hang:) Galilei! — Galilei lépjen elő! —, üvölt a demokratikus tisztt.

(Beküldte egy európai bajtársunk.)

★

Chicagói bajtársaink 1966. május 18-án teljes számmal résztvettek Iski János törm bajtársunk fiának, Jánosnak eskü-

vőjén, ki kanadai magyar leányt vett feleségül. Az esküvői ebéden 13 csendőr család ült egy asztalhoz, köztük egy clevelandi cső család is. Mikor a bemon-dó kérte a mikrofonban, hogy a csend-őrök álljanak fel, akkora tapsot kaptak, hogy zengett az épület! 131 vendég volt hivatalos az esküvőre.

★

1966. június 18-án szintén a chicagói bajtársaink egy másik csendőr esküvőn vettek részt, mikor is Horváth László fő-törm bajtársunk Mária leányának eskü-vőjére voltak hivatalosak. Jánosnak és Máriának, valamint Szüleiknek sírigtartó boldogságot kívánnak a MKCSBK-ba tömörült bajtársak szerte a világon!

★

A MKCSBK központi segélyszolgálat a Kanadából eddig 110 IKKA csomagot küldött az óhazában rászoruló öreg, be-teg bajtársainknak és hozzátartozóiknak.

★

Idézet egy hazai levélből:

— „Valamennyi barátunk megkapta a részünkre küldött IKKA utalványt.

Valamennyiüknek — bár ismétlem, anyagiakban elég nehéz körülmények közt élnek —, nem is annyira a külde-mény volt az, ami bennük örömet kel-tett, hanem az, hogy a régi barátok a messzi idegenben se feledkeztek meg róluk.

Leveledet valamennyien elkérték, elol-vasták s örömlüknek adtak kifejezést, hogy azt a szoros baráti szellemet, ami köztünk volt, távol a Hazától is tovább ápoljátok és igyekeztetek ezt még job-ban elmélyíteni.

Nagyon kérünk Benneteket, hogy ezt a szellemet gyermekeitekben is fejlesszé-tek tovább, hogy mindig szeretettel gon-doljanak arra a földre, melynek fiai szétszóródva a világon, számunkra sem lehetnek közömbösek!

Baráti körötök minden tagjának adjá-tok át meleg kézszorításunkat!

... 1966... x...y... alhdgy.” —

★

Dr. Solymos Józsefné Baký Klára 1967. január 16-án kisfiúnak adott éle-tet, ki a Pál nevet kapta. Az újszülött néhai vitéz Baký László ny. őrnagy ne-gyedik unokája. (Zsuzsanna, Mónika, Péter László és Pál.) Mind a Nagyma-mának, mind a szülőknek szívből gratu-lálunk!

★

A MKCSBK központból kiszivárgott hír szerint a vezetőség összetételében a közeljövőben változások történnék. 1966 folyamán két bajtársunk lemondott el-foglaltság és betegség következtében. Pótlásukra az egyik köztiszteletben fiatal őrnagy bajtársunk veszi át a vezetőség elnöki posztját. A jelen elnö-k ügyvezető elnöki minőségben helyén ma-rad.

★

A Magyar Cserkész Szövetség 1966. aug. 20—28 közt rendezte Amerikában, a pennsylvaniai „Racon Creek” nem-zeti parkban az emigrációs magyar cserkészzet működésének 20 éves jubileu-mi tábort. Mivel a tábor erdős, hegyes-dombos vidéken és három altáborra el-osztva került megrendezésre, a táborpa-rancsnokság szükségesnek vélte tábori

rendőrség felállítását részben a nagy tá-volságok, részben a közel ezer fős tábor-létszám miatt a közbiztonság megtartása és a közlekedési balesetek megelőzése céljából.

A szövetség a táborrendőrfőnöki teen-dők ellátására egy százados bajtársunkat kérte fel, ki hosszabb tábori csendőri szolgálata mellett kétévtizedes cserkész-műtárral is rendelkezik. Hellyettese egy őndőgyerek: Megay Béla lett.

A táborrendőrség 16 cserkészrendőrét pedig 17—20 év körüli egyetemista, vagy középiskolás cserkészektől válogatták ki gondosan a rátermettség szerint. A táborrendőrség szigorúan a táborparancs-nokság utasításait követve oldotta meg feladatát. A közbiztonságot az állandó éjjel-nappali portyázásokkal biztosították a sárganyakkendős cserkészrendőrök, a tábor útvonalain sárga zászlós rendő-rautók közlekedtek és időnkint lest tartva pusztá jelenlétiükkel őrizték meg a ren-det mind a példásan fegyelmezett cser-készek, mind a létszámuknál fogva jelen-űs számú szülők és látogatók közt. A tábor létszáma közel 1.000, hétvégeken 300 volt.

A táborrendőrség szolgálata során ál-landóan használta a modern közbizton-sági technika eszközeit. A portyázó rendőrautók nagyhatótávolságú rádiók segítségével állandóan kapcsolatot tar-tottak a táborparancsnoksággal és a ren-dőrfőnökkel és annak helyettesével. A gyalogosan portyázó cserkészrendőrök,

vagy a felállított örök és forgalom írá-nyító rendőrök kézi kis rádióval adtak je-lentést, vagy a szűk hegyutakon leállít-tották a forgalmat mindaddig, míg a cserkészeket szállító sárga autóbuszok és teherautók elhaladtak. A rendőrök jó formán éjjel-nappal szolgálatban voltak és szolgálatukat főnökeik állandóan el-lenőrizték. Ezzel a komoly felkészültsé-gel sikerült elérni, hogy a veszélyes te-repen egyetlen közlekedési baleset sem fordult elő. A táborrendőrség mindezek mellett küldöncszolgálatot is látott el, valamint betegszállítással is foglalko-zott (rándulások, horzsolások, rosszullé-tek, vakbélgyanú, darázs és méhcsípé-sek következtében előállott átmeneti ér-zékenység) melyek egy ilyen nagyobb község lakosságához hasonlítható lét-számnál elkerülhetetlenek.

A II. világháború óta először sikerült csendőri szolgálatot teljesíteni és meg-hozzá a jelen technika segítségével. Mennyivel könnyebb és eredményesebb lehetett volna járőreink szolgálata a két világháború közt, ha gépkocsin és rádió-val felszerelve portyázhattak volna állandóan érintkezést tartva előljáró parancs-nokságaikkal! Ami késik, az nem múlik!

A cserkészrendőrség a jubileumi tábo-ri szolgálat során kiérdemelte a táborpa-rancsnokság elismerését, a sajtó pedig azt írta, hogy a „sárgacsőrű cserkész-rendőrök hivatásuk magaslatán állottak”! Ugyanezt mondotta a pennsylvaniai álla-mi rendőrség és az erdészház is. Jó mun-kát!

Adakozások a Bajtársi Levélre:

B. S. ezds \$5.—, N. J.-né \$4.14, J. J. \$1.07, Sz. I. alhdgy \$4.—, V. L. törm \$4.—, Sz. B. h. zls \$5.—, F. A. törm \$5.—, v. T. L. ezds \$3.75, F. K. alez \$4.—, v. T. P. F. alez \$1.—, K. M. szds \$3.—, L. L. \$5.35, K. Á. alez \$2.71, v. Á. A. Z. ezds \$1.07, Cs. B. ezds \$2.14, G. Zs. I. örm \$10.75, V. G. h. szds \$6.—, Hamiltoni csoport \$30.—, v. R. J. örm \$21.40, P. L. h. örm \$5.—, K. K. örm \$6.—, Melbournei csoport \$48.10, L. B. alez \$5.—, v. K. Gy. ezds \$2.68, v. K. E. \$2.68, Niagaravidéki csoport \$20.—, Szt. L. T. \$50.—, Cs. L. \$2.07, v. S. J. ezds \$7.80, Chicagói csoport \$16.08, V. J. örm \$5.38, v. Sz. L. zls \$15.—, T. E. alez \$2.15, N. N. \$10.—, v. Á. A. ezds \$1.07, öz. B. A.-né \$5.—, öz. E. R.-né 6.81, M. I. örm \$2.50, Z. Á. ezds \$1.50, B. L. törm \$7.50, Calgaryi csoport \$40.—, P. B. főtörm \$10.—, Sz. I. örm \$5.—, v. G. J. fhdgy \$10.—, K. S. főtörm \$21.40, K. K. ezds \$3.—, N. J. alhdgy \$3.23, Chicagói csoport \$21.40, v. Sz. Á. örm \$13.—, M. L. szds \$2.48, K. N. szds \$21.40.

SZÁMADÁS:

(Beszámoló a MKCSBK Központi anyagi gazdálkodásáról.)

Vezetőségünk lelkiismeretes és szorgalmas munkával végezte világszervezetünk nyilvántartási, tájékoztatói és segélyügyi szolgálatát. Mindezeket félezer-nél több elismerő levél bizonyította Bajtársaink részéről.

A legutóbbi pénztári zárás óta (1965. október), melyet a B. L. 1965. 9.-10.-11.-12. számában tettünk közzé a 35. oldalon. 1966. december 31-ig a MKCSBK központ összes bevétele \$5.549.68 volt. Ebből a hatalmas összegből \$2.420.78 folyt

Adakozások a segélyalapra:

Hamiltoni csoport \$25.—, Torontói csoport \$30.—, G. Zs. I. örm \$10.70, B. B. szakv \$10.—, K. K. örm \$6.—, L. B. alez \$5.—, Melbournei csoport \$48.10, v. K. Gy. ezds \$2.68, v. K. E. \$2.68, F. F. örgy \$5.—, v. Sz. L. zls \$15.—, U. J. főtörm \$21.40, öz. E. R.-né \$6.81, sydneyi csoport \$47.76, M. I. örm \$2.50, Calgaryi csoport \$40.—, B. L. törm \$7.50, K. N. szds \$10.72, v. Sz. K. szds \$2.39, v. J. örm gyűjtése \$303.67, Torontói csoport \$188.—, Torontói csoport \$70.—, Torontói csoport \$50.—, Melbournei csoport \$21.70, Sydneyi csoport \$162.—, Kanadai csoportjaink \$75.—, v. Sz. K. szds \$10.—, B. B. szakv \$15.—, R. J. főtörm \$5.—, S. J. szakv \$5.—, Sz. M. zls \$30.—, v. T. B. v. törm \$8.—, v. Sz. L. zls \$10.—, K. S. főtörm \$26.75, K. K. örm \$10.—.

Bajtársaink és Csoportjaink kiváló áldozatkészsége előtt a MKCSBK Vezetőség tiszteleg!

be a Bajtársi levélre, \$2.885.40 a segélyalapra és \$243.50 a „Küldöttség” alapjára. A MKCSBK Vezetőség Bajtársaink és Csoportjaink minden várakozást felülmúló áldozatkészsége előtt tiszteleg!

Köszönjük Bajtársak áldozatkészségeket, ez a MKCSBK vezetőség iránti bizalom másik hatalmas megnyilatkozása!

Az oroszlanrészt az anyagi hozzájárulás terén ismét kanadai bajtársaink végezték, második helyen áll az USA, majd Európa, Ausztrália, végül Délamerika.

ELSZÁMOLÁS:

A Bajtársi levélre befolyt \$2.420.78 összegből kifizettünk a B. L. nyomdaköltségeire \$1.265.—, összeget, a B. L. postaköltségeire \$96.25-t, a fényképek elkészítésére \$147.80-t, a B. L. és elnökségi levelezésre \$175.76-ot, könyvekre (a csőbörténelemhez és haza kommunista kiadványok velünk foglalkozó köteteire \$58.13-at, fényképekre, fotokópiákra \$10.—-t, postafiókra \$10.—-t, ifjúságunk alkalmazására szánt 10 koronás aranyakra \$66.—-t, RCMP magazinra \$11.45-t, elismerő és áldozatkészségi oklevelekre \$51.20-t, Bank service-ért \$12.25-t, irodafelszerelésre, telefonra, adminisztrációs és utiköltségekre \$295.77-t. A jelen B. L. költségeire a pénztárkönyvben maradt \$213.17.

A B. L. pénztárkönyvét 1967. január 7-én egy törzstiszt, egy tthts és egy gazdasági tisztből álló bizottság érdemben rovincsolta és rendben találta.

A MKCSBK központ minden levelet azonnal megválaszolt, minden pénzáradékot azonnal levélben nyugtáztott a feladónak.

A Bajtársi Levelet kiadtuk négyszer, 1968 nyomtatott oldalon képekkel, egy hatvan oldalnak 14 oldal felel meg.

A B. L. szerkesztője, ki egyben a vezetőség elnöke is, 2.000-nél több levelet, 1.800 munkaórát fordított bajtársi levelekre, kocsija 10.000 mérföldet, azaz 16.000 km-t futott bajtársi ügyekben. Az elnök állandóan cselekvésre kész, a MKCSBK központ változatlanul „nagyteremtő” volt, mely a fenti statisztikai ada-

tokból látható. A közért tehát lehet dolgozni is, ha valakit erre a posztra állítottak! Szeretnénk, ha kritizálóink is ennyit dolgoznának. Közben az elnök és B. L. szerkesztő kenyérkereső „mellékfoglalkozásaiban” reggeltől éjjelig dolgozik 5 napon át. Bajtársi ügyekre csak éjszaka és hétvégeken jutott idő.

Köszönet illeti az elnök titkárát: Migléc Béla törm bajtársunkat!

Központi segélyalapunk \$2.885.40 összegű bevételéből többször nagyszámú adományokat juttatott magyar intézmények anyagi támogatására. Pl. A Vitézi rend számára \$350.—-en felüli összeget juttattak bajtársaink, a Szent László Társaság karitatív céljaira \$381.20-at, a Szabadságharcos Szövetségnek a 10 éves ünnepekre, \$500.—-t, \$70.—-t a MHBK szervezése alatt lévő montreáli magyar egyetemi tanszékre, \$50.— a burg-kastli magyar gimnáziumnak. De bajtársi adományainkból jutott a Magyar Cserkész Szövetségnek, a salzburgi Magyar Caritasnak, a pécsi dóm javíttatási költségeire stb. Az erdélyi akcióra \$75.— jutott.

Az 1966. évi karácsonyi akciónk keretében 63 adományt küldtünk rászoruló öreg, beteg bajtársainknak, özvegyeinknek, árváinknak, zömükben az Óhazába. Megható leveleiket helyszüke miatt nem tudjuk közölni, de a levelekből változatlanul kicsendül a hála és bizalom a nyugaton élő bajtársak felé, kik nem felejtették el őket. 53 IKKA csomagot küldtünk Magyarországra, 9 esetben pénzes utalvánnyal segítettük rászoruló bajtársainkat, 1 bajtársunk ruháscsomagot kapott. Az IKKA csomagok közt szerepel-

nek \$20.— és \$15.—ös tételek is. Tiszti bajtársaink, vagy hozzátartozóik 24 esetben legénységi bajtársak, vagy hozzátartozóik 36 esetben kaptak segítséget. A segélyalap 1966. dec. 31-én teljesen kimerült.

A segélyalap elszámolását a vezetőség elnöke és annak titkára ellenőrizte 1967. január 2-án. Köszönet és elismerés illeti a segélyalap adminisztrátorát Seregélyes Márton főtörm bajtársunkat!

A küldöttségi alapunkra \$243.50 összeg futott be az elmúlt pénztári zárás óta. A küldöttségi alap jelen bankbetétje kamataival együtt \$1.400.— körül mozog. Ez az összeg további adakozásokkal csak növekedhet, ehhez az alaphoz nem nyulhatunk.

A jövőre vonatkozóan, tapasztalataink szerint, kanadai és amerikai bajtársainktól a következő évi adományokat várjuk, hogy munkánkat zökkenőmentesen véghezvessük: Bajtársi Levélre \$5.—, segélyalapra \$5.—. Kérjük a küldöttségi alapbefizetését is: \$25.—t, ezt egyszer kívánjuk csak az életben.

Tengerentúli Bajtársaink küldjenek anynyit a B. L.-re, a segélyalapra és a küldöttségre, amennyit megengedhetnek. Nyugdíjas bajtársainktól semmit sem kérünk! Nekik lapunk tiszteletpéldányként jár.

Az USA-ban, Kanadában működő csoportjainktól azt kérjük, hogy évente rendezzenek egy csendőrnapi vacsorát, 1 táncos mulatságot, legalább 1 pikniket. Ezen alkalommal kövessenek el mindent, hogy jövedelem szülessék, pl. belépőjegyek kalkulálása, italszolgálat saját kezben való végzése, tortaárverés, perselyezés stb. stb. Tapasztalatból tudjuk, hogy az ilyen rendezvények emelik a bajtársi és közszellemet, a csendőrség tekintélyét barátaink előtt s az ilyen rendezvények hoznak komolyabb anyagi bevételeket és az ilyen bajtársi munka biztosítja a MKCSBK központ munkáját és lehetővé teszi magyar intézményeink támogatását is.

Csoportvezetők! Munkára fel! Isten segítsen munkátookban!

★

Már az előző számainkban jeleztük, hogy a távolkeleten egyre sötétednek a fellegek. A napisajtó híradásai alapján tudjuk, hogy a Szovjetunió egyre több hadosztályát vonja ki Európából és viszi a kínai határra! Bajtársak bizalom, hit! Az elkövetkezendő évek elhozhatják szülőföldünk felszabadulását és szenvedő nemzetünk feltámadását és sok szenvedés, nélkülözés után emberi életét!

Ezért ne késlekedj a küldöttségi alap beküldésével!

A Bajtársi levél őszi számának késése a szerkesztő rendkívül elfoglaltsága miatt, valamint a pénztári zárás bevétele és nyomdatechnikai okok miatt történt. 1967-ben igyekszünk időben megjelenni.

Az idő előrehaladása következtében csendőrnapi megemlékezésünket is itt hozzuk, az őszi számban.

A MKCSBK vezetőségnek rangjánál és koránál fogva — úgy érezzük — nincsen jogában dicséret okiratokat adományozni. Viszont kötelességünknek érezzük, hogy írásbeli és maradandó elismeréssel adózzunk mindazon bajtársunknak, kik az emigrációban a MKCSBK céljaiért és a bajtársi élet emeléséért eredményes munkát fejtettek ki önzetlenül.

1967 február 14-én a következő Bajtársainknak költöttük el a MKCSBK elismerő okiratát:

Kiss Sándor főtörzsörmeister,
Peterdy Mihály örmester,
Menyhárt István törzsörmeister,

vitéz Györky János g. főhadnagy,
Szabó Miklós zászlós,
Dr. Kiss Gyula százados.

Fenti Bajtársaink előtt a MKCSBK vezetőség tiszteleg

★

A MKCSBK vezetőség a Csendőr Áldozatkészség Emléklapját eljuttatta mindazon Bajtársunkhoz, kik a küldöttségi alapra hozzájárulásukat befizették.

A MKCSBK vezetőség 10 koronás régi magyar arannyal jutalmaz minden csendőrgyermeget, kik a középiskolát eredményesen elvégezték.

1967. CSENDŐRNAP

Meghajtjuk az emlékezés zászlaját Tesületünk 86-ik születésnapján!

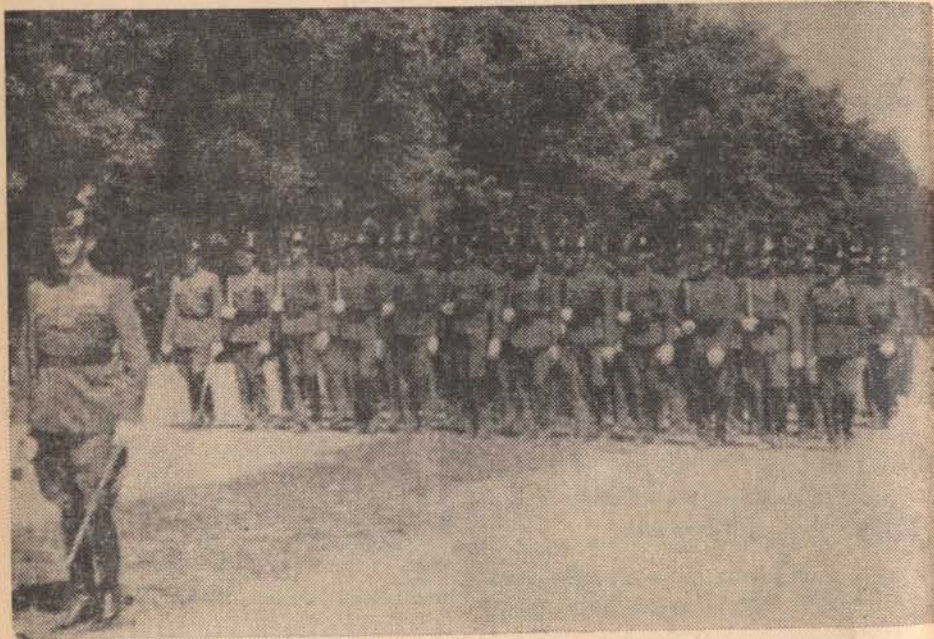
Kegyelettel gondolunk a m. kir. Csendőrség hőseire, kik a közbiztonsági szolgálatauk során életüket áldozták a rendért és Magyarország nyugalmáért.

Kegyelettel emlékezünk a II. világháború 11.000 csendőr hősi halottjára, kik a szovjet áradatot fiatal életük feláldozásával próbálták megállítani.

Kegyelettel őrizzük emlékét mindazon Bajtársainknak, kik a II. világháború utáni bosszú éveiben mintegy 5.000-en mártírhalált haltak, mert a fennálló jogrend és törvények alapján az utolsó pillanatig teljesítették csendőri kötelességüket az ország törvényes kormányának rendelkezései szerint és csfrájában elfojtottak minden kommunista szervezkedést, fenntartották a törvényes rendet a háború elvesztéséig.

A kötelességteljesítésért a Testület feloszlata következett a szovjet hadsereg jelenlétében és annak óhaja alapján, Magyarországon felborult a törvényes rend, a hatalom a bosszúért lihegő kommunisták és társaik kezébe került. Ez a tragikus állapot hazánk másodszeri megcsönkítésével együtt fennáll a mai napig!

Bajtársak, a Hősök és Mártírok életáldozatából a szabadulás óráján az örök Magyarország feltámadása következik! Higyjünk ebben, mert ez isteni törvény!

Az elpusztult királyi vár környékén élő lakosság ma is látja az utolsó pillanattig harcoló 3.000 hős csendőr védőt!

A lerombolt csendőrhősök és mártírok szobra újból elfoglalja méltó helyét Budán!

Az otthon és szülőföldünk határain kívülálló csendőr bajtársak kegyelettel áldoznak a Hősök és Mártírok magasztos emlékének és tiszteleg nagyságuk előtt a lelkünkben élő Láthatatlan Kötelék!

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Amen.